

100 ATWATER-KENT LAMP
Dinàmic - Retreta blindada
Més de tres milions d'aparats en
funcionament a tot el món. Són la
màxima perfecció
234, carrer de la Diputació, 234
(canal de Sallés)

LA PUBLICITAT

ANY LII - NUM. 17.574 - PREU: 10 CENTIMS
BARCELONA, DIJOUS, 7 D'AGOST DE 1930
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 509. TELEFON 14412
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARCELONA, 11 I 13. - TELEFON 14445

ARQUIV
SIGNA & DISTINGUEIX
"CAUTXU
CATALA"
Corta, enganxa, enganxa
(entre paper de seda i paper)

CRONICA Democràcia és selecció

L'altre dia Léon Daudet, en una editorial bibliogràfica, s'ocupava d'un tema que li és car: la història de Roma. La seva tesi és que les funcions de govern exigeixen una preparació especialíssima. Només l'herència, només una educació rigorosa, donen aptitud per a governar bé. Però tant l'herència com una educació rigorosa són condicions que només poden trobar-se en una tradició familiar excel·lent, és a dir, en un medi aristocràtic. Sila, César, August, són exemples de selecció. Vet-aci el raonament de Daudet.

La democràcia és fatalment la inèpcia, com pretenen els doctrinaris d'"Action Française". Nosaltres creiem que una cosa és la democràcia i una altra la tergoidea. A l'Ajuntament de Barcelona, la més viva de les nostres corporacions populars, hem pogut experimentar-ho. Cal no confondre el poble amb la plebs. El poble és tothom, el poble és orgànic, el poble és jeràrquic. I la democràcia no és la tirania de la plebs sinó el govern del poble. La plebs — que de vegades és integrada de majors contribuents i de somatenistes — propendeix a la demagogia o a la dictadura; el poble, superada l'etapa patriarcal, tendeix a la democràcia.

La teoria de Daudet ofega les vocacions i les capacitats naturals, per tal d'assegurar un petit nombre de vocacions i de capacitats artificials, sovint acarreades a l'enxauriment i a la degeneració. La democràcia és una selecció més ampla i alhora més severa. La democràcia és una selecció. Mercès a ella, un geni predeterminat no ha d'actuar com un aventurer trasbalsador sinó com un opositor legítim. Bonaparte, sense la revolució, no hauria pogut assolir l'imperi.

La mateixa millora és el fruit d'una selecció, no diré brutal, però sí vital. Sovint tota la seva qualitat li dona el gruix del temps. L'esport d'un corsari o d'un espatallat cobren prestigi al cap de segles, però foren guanyats com la fortuna de molts *novus riches*. L'èxit, en arrodonar-se, esdevé reflexiu o contemplatiu d'ell mateix, i es dona vergonya del seu origen i, per tal de dignificar-se, aspira a la noblesa. L'espasa, ena contudent, és llarga i prima. De següida que, en la inacció, arella, s'esplaija en la frondositat laminada d'un escut heràldic. Les metropolí imperials foren, sovint, castells de pirates i bandits.

La democràcia obliga més que la noblesa. La noblesa obliga, mo'rtes vergades, a oblidar: la democràcia obliga a recordar. "Recordau-vos de la pedrera de la qual foren arreplecats" vet aci la llei d'una democràcia nacional.

JAUME BOFILL

Paraules al marge

L'escritor català. — Caldria dir que les meves primeres lectures de prosa catalana, cap als quinze anys, foren les novel·les de Narcís Oller. El mateix degué esdevenir a gairebé tots els de la meua generació. Aleshores, per a nosaltres, més dolorosa encara la pèrdua del nostre novel·lista.

El prestigi de l'Oller va arribar als meus ulls amb la famosa cartapòs de Zola. Aquesta havia d'ésser aleshores la suprema consagració per a un dels nostres escriptors. Oller esdevenia així un dels valors literaris internacionals d'aquella època. Val a dir que, amb els mots elogiosos de l'anomenat pontífex del Naturalisme, o sense ells, Oller era un gran novel·lista, no classificable en una escola determinada, i un dels prosistes que més havien d'influir en les nostres lletres.

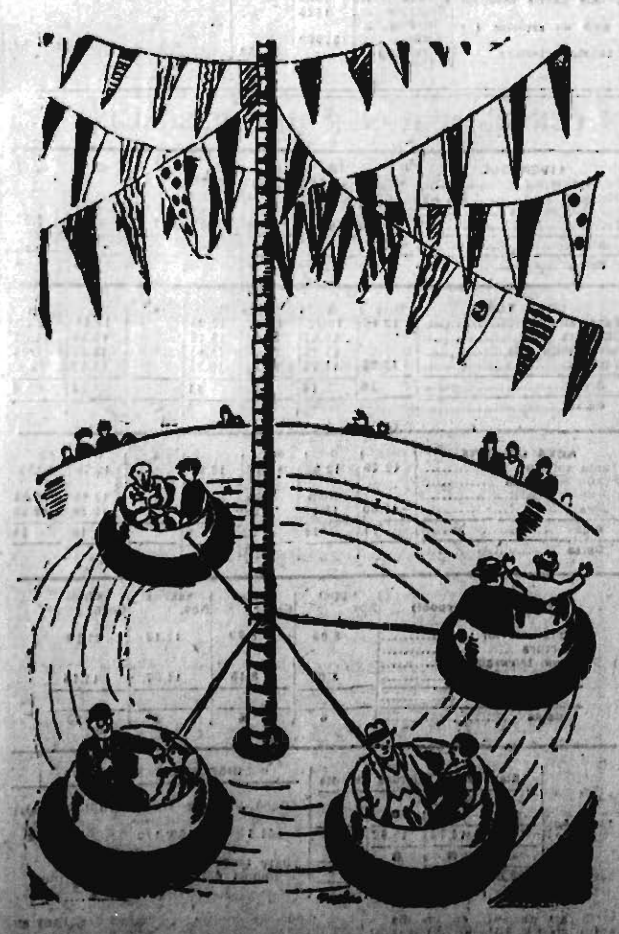
Fins passats molts anys no vaig conèixer l'autor de *La papallona*. Fou em sembla, a l'any 1926, en el sopar dels Jocs Florals de Barcelona. Tot seguit vaig restar encisat de la cavallerositat i de la finor espiritual d'aquell bon vell que s'acomodava de tots nosaltres amb una punyent tenençia de no poder assistir l'any següent a aquella festa íntima, renovadora d'un culte que no podia exau-

rir-se. Després, l'any passat, el dia de Santa Lúcia, amb motiu de la proclamació del Premi Craxella, vaig tenir ocasió d'entendre la mà d'aquell vell patrici, que amb la seva presència i el seu tracte donava a la sensació d'una amable senyoria i d'una exquisida mondanitat.

De la meua, coneixença personal, per dissort tan tardana, amb Narcís Oller, servo unes lletres pensament escrites. En mig de lloances que un bon afecte li dictava, hi ha sentits plans per la velleix inextinguible i per la manca de memòria. Hi ha també una exclamació colpidora, que va arribar-me a l'ànima, uns mots que jo heu llegit sense que els meus ulls s'enfelles: "Aplau-vos d'aquest pobre velllet..." Com sentia Oller l'esgotament fatal!

Quan, en plena joventut, jo llegia i admirava a Oller, aquesta amistat literària de darrera hora hauria estat per a mi la distinció més gran amb la qual hauria pogut somiar. No cal dir amb quina devoció serví i serví, sempre acompanyat d'elles del novel·lista octogenari, de lletra desigual i irregular, escrites amb mà tremolosa i vacil·lant...

CARLES RAHOLA

Ha mort el fill de Ricard Wagner

Dilluns, a dos quarts de sis de la tarda, Sigfrid Wagner moria a l'Hospital de Bayreuth. A les darreries de la setmana passada els metges perdien l'esperança de retornar el malalt de la depressió en què havia caigut a conseqüència del treball excessiu que li representava la preparació i la direcció de l'"Anell de Nibelung", que havia de dirigir. El fill del gran compositor morí assistit per la seva suïssa, Wilhelmine Wagner, i per una germana del seu pare, la senyora Neville Chamberlain.

Sembla que, malgrat la mort de Sigfrid Wagner, les representacions wagnerianes continuaran i que s'en-carregarà de la direcció la muller del difunt, amb la col·laboració del doctor Kuitert i d'Alexandre Spring.

Sigfrid Wagner havia nascut l'any 1869, a Triebchen, al llac dels Quatre Cantons, fill de Ricard Wagner i de Cosima Liszt, casada amb el gran músic després de divorciar del mestre Bulow.

La mare salvava la natiuessa del fill amb aquestes paraules de benaurança: Que el seu esperit sigui clar i doct com aquest cel nocturn que brilla damunt nostre, sublim i sossegat com aquestes muntanyes cobertes de neu; que la seva ànima sigui profunda i tranquil·la com l'aigua llenguerament agitada d'aquest llac; que les tenebres no es moguin de sota seu tal com està la Selva Negra al peu de la muntanya, que té el cim inundat de claror; que no oblidí mai l'amor de la mare que l'ha dut tendrament a les entranyes. El pare dedicava a aquesta natiuessa venturosa l'"Anell de Nibelung", que fou dirigit per primera vegada per Richter, a les mateixes escales de la casa on acabava de néixer Sigfrid Wagner, quan el seu pare escrivia les darreres notes de la Trilogia.

Raybreth, però, fou la seva veritable segona pàtria, perquè la família Wagner s'hi traslladà immediatament per instal·lar-se a la casa construïda expressament per al gran artista a l'altra banda del llac on s'ereia el teatre wagnerià. Al cap de sis anys, el petit Wagner veia la inauguració del teatre amb el qual el seu pare intentava consagrar l'escena germànica regenerada amb el seu art.

Per a la mare deixaren que el fill mostrés espontàniament la carrera que volgués seguir. De moment semblà inclinat a l'arquitectura, i en seguir alguns temps els estudis; mentrestant, però, aprengia la música, i a vint-i-set anys estava en situació de dirigir íntegrament l'"Anell de Nibelung" al teatre de Bayreuth, la direcció artística del qual, en 1886, havia estat confiada a la seva mare.

Per aquella època, Sigfrid Wagner començà a comprendre obres escèniques, fidel a la doctrina del pare, sense, però, pretendre erigir-se el seu hereu artístic. Grimm li proporcionà els temes d'òperes i de ballets de caràcter popular, la primera de les quals fou "L'home de la pell d'ós", escrita sobre temes de cançons populars alemanyes, a la manera d'Humperdinck. Sigfrid Wagner no s'anarà mai d'aquest gènere, en les seues òperes que escriví. De música de concert no en produí gaire.

La seva activitat, a partir de l'any 1908, en què la seva mare li nassà la direcció del teatre de Bayreuth, la dedicà completament a les representacions wagnerianes, a les quals anà a tots els perfeccionaments tècnics de l'escenari. Això fou un veritable culte per a ell. Darrerament la nomenació de "Tonhäuser" l'obligà talment que l'obligà a retirar-se malalt. D'aquesta malaltia no havia d'altzar-se'n.

Sigfrid Wagner ha mort consovat a la glòria i a la permeïtat de l'hora del seu pare i a la realització d'un ideal de bellesa. A l'any 1908 havia contraït matrimoni amb la senyora Wilhelmine Kullander anglesa, amb la qual tingué quatre fills.

Sigfrid Wagner havia dirigit almenys quaranta-cinc representacions wagnerianes al Liceu de Barcelona.

Aquest número ha passat per la censura governativa

L'Escola Massana

Als Salons de la Casa de l'Artista de Barcelona la setena exposició de l'Escola Massana, fundada pel benemèrit barceloní Agustí Massana. Cal anar-la a veure entre sia i vuit de la tarda, que és quan el públic hi té accés tots els dies feners: hi esdeu ben rebuts, les obres dels escultors hi són ben instal·lades i bona part d'elles són dignes d'atenció i consideració.

Aquesta escola, que és més aviat un rudiment d'escola, dotada per a una escassa nombre d'ensenyament, podria esdevenir el germà d'una vasta escola, la gran, la completa, la perfecta escola d'arts i oficis que Barcelona necessita i que és una vergonya que encara estigui per fer. Les assignatures que es cursen a l'Escola Massana són sis: dibuix i pintura de cavallet, pintura decorativa, retauler, repujat, cisellat i esmalt de metalls, esmaltaria artística i gravat i esmaltat del vidre i del cristall.

Tot això està molt bé, adhuc l'ensenyament de l'art de construir i pintar retaulers; però no hi ha dubte que el progrés i potència estàn millor. Està bé, per exemple, que hom ensenyi la retauleria i la pintura a l'ou, sobre taula, que és un art que es va perdent; però també es va quedant sense creadors l'art de gravar corpons per a la indústria d'estampats — posem per cas — i no obstant cap de les nostres diverses escoles imperfecies d'arts i oficis no es pregeix d'entendre aquest deficitari de la pedagogia artística.

Què faran de llurs retaulers els actuals deixebles del senyor Bonaventura Sabater, mestre i refinat professor, certament, i de retaulers ja no se'n necessiten i si la restauració dels antics s'apren en els bons tallers de restauració i en les aules de pintura, d'història de l'art, etc? Qui demanarà a aquests deixebles de l'Escola Massana, d'evenguts fadrins, un retauler de pintura no de trinxat? En canvi, els fabricants d'estampats, indústria barcelonina preponderant, es desesperen de no poder trobar gravadors de corpons d'art.

Així i tot, l'actual exposició de l'Escola Massana mereix ésser visitada perquè s'hi veuen despullats artistes i artífers d'època; perquè revela una ferocia compensació entre professors i deixebles. De vegades aquesta compensació és excessiva: l'estil, el gust, la voluntat del mestre es veu pesar i aplaoradora damunt dels deixebles; però el cert és que amb aquesta coacció o sense ella els alumnes aprenen allò que el mestre els ensenya i algunes vegades aduec allò que el mestre no els ensenya: a l'Escola Massana hi ha un marge bastant ample per a la iniciativa de l'alumne. Això, que ja fa uns vint anys que les escoles d'arts tingudes per selectes o revolucionàries implantaren amb la bona intenció de desvetllar l'ignititat de l'alumne, és, al meu entendre, un greu error. L'Escola Massana, l'Escola de Belles Oficis, l'Escola d'Oficis d'Art, la classe de dibuix que regentava En Torres Garcia al Col·legi Mont d'Or i algunes altres escoles de moderna pedagogia artística sofririen aquest error i el no menys greu de començar a ensenyar els nois, adhuc els més petits, dintre les normes de l'art avançat, sense moure's mai professor i deixebles d'aquest limitat i hipotèticament encertat programa pedagògic. En temps de Torres Garcia els millors deixebles d'aquest pintor acabaven els estudis bo havent aconseguit una gran traça en pintar o dibuixar jardins de Sarrià amb un brodat i una dama borrosa i pansada abillada amb bata de róssec; els deixebles més aprofitats de l'Escola Gall acabaven mestres en l'art de dibuixar al carbó negre i fuliginosos fantasmes d'esglésies barroques o de velers a l'àncora auriolats de vois d'orenetes; els deixebles de l'Escola Massana se'n mostren destres en l'esmalt cubista i en el gravat a la mola d'estil surrealista o sobredesistat. Als tals nois el pot passar que, ja demostren en eixir de l'escola, aquests estils els deixin al mig del carrer amb els braços trets, esbroncats per les noves promocions d'innovadors que els consideraran com uns patums, gent d'un altre temps. Així es trobaren els que eixiren de les altres esmentades escoles. Els que perseveraren en el gust agut de llurs professors massa innovadors, se'n feren l'estella; no més suraren aquells estudiants més clarividents que en eixir de l'escola sapia comprendre que els calia refer de cap i de nou, no solament el gust i l'educació artístics, sinó adhuc la tècnica. Els deixebles d'aquestes escoles sense fonaments on es parteix de l'art modern i on el deixeble té més iniciatives que el professor, es troben a la fi com aquells dos artistes d'una novella nord-americana, que l'un havia devingut cèlebre en la representació de cançons d'atúll, i l'altre, en la representació de fènals de gas. El dia que ambdós artistes feren una coneixença, fou per a ambdós un gran dia, perquè justament llur clientela ja començava a cansar-se de la limitació del repertori dels dos grans artistes, i ells no sabien pintar sinó la mateixa l'una i l'altre. A partir

COMENTARI Encara hi ha romàntics

L'estiu es presta a escriptures cròniques anecdòtiques. Entre mig de les galeries polítiques carregades d'espèies que solen donar els diaris, aquestes coses sense malícia fan l'efecte d'una orzata valenciana completament refrescant.

I bé. Acabo de llegir en un diari francès — generalment les notícies d'aquesta mena sempre se solen llegir en un diari francès — que prop de Londres viu un venerable ancian octogenari que va esperar durant trenta anys una bruna magnífica que no va arribar mai. Es una història d'amor que resulta una joia de museu en aquesta temps de materialitat, de veronal i de revolvers maneats per dames i cavallers. Imagineu-vos que fa la brometa de 45 anys, exactament el dia 2 d'agost de 1885, havia de tenir lloc a Londres el casament de M. Headley, un riquíssim anglès de 36 anys, amb una espirotual actriu britànica que passava per ésser en aquells temps una de les dones més belles de Londres. M. Headley estava enamoratíssim de la seva promesa, la qual, dit sigui de passada, no tenia altres riqueses que la seva bellesa i el seu talent, la qual cosa no deixava de representar un excel·lent tresor. Tan enamorat estava el jove Headley que va comprar per a la seva promesa, amb la il·lusió d'instal·lar-s'hi després de casats, una esplèndida propietat amb un castell estil segle XVII i uns jardins completament paradisíacs. Aquesta propietat, anomenada "Longcrest Lodge", que ja era bella quan la va adquirir el milionari londinenc, fou enriquida amb totes les filigranes de l'art i del confort modern. M. Headley va adquirir a Londres i a París totes les joies, obres d'art, curiositats i aparells que podien afegir alguna nova gràcia al decorat de la casa o algun millorament a l'insuperable confort que ja tenia. Una brigada de sis jardiniers, proveïts amb esplèndides, varen deixar els jardins fets un tros de cel. Però vet-aci que quan totes les plantes verdegaven i els rovers ja eren florits i els arbres rumbejaven llur exuberància superba, la mateixa vigília del casament, per més paga, la promesa de M. Headley li féu saber, secament, fredament, inhumanament, que no se l'estimava prou i que havia decidit casar-se amb un altre.

Un altre qualsevol hauria tirat el barret al foc i un meridional apassionat hauria fet un estropici i Déu nos en guard que hagués tingut una arma a la vora. L'anglès, però, s'ho prengué amb un estoicismo molt de la seva raça. Si es desesparà sans guardar-se el dolor ànima endins. Tota la seva tristesa a causa del terrible desengany sofert es concentrà en el determini que prengué i que fou, en certa manera, una prometença romàntica d'eterna fidelitat a l'amada cruel. M. Headley volgué deixar el castell i els jardins de "Longcrest Lodge", que ell havia comprat per a la seva enamorada en disposició de poder rebre sempre, dignament, la dona que ell adorava si algun dia es dignava posar-hi els peus. Ell, però, no va entrar-hi mai més. El castell va seguir ben atès per un servei en actiu i els jardins continuaren vetllats pel mateix equip de sis jardiniers que es captivaren de tenir-lo radiant de bellesa per al dia de la boda. Els cotxers feren llur treball com si al castell hi haguessin viscut els senyors. Però l'amada cruel, aquella que esperava el senyor, aquella l'existència de la qual justificava tota la vida del castell i dels jardins i de les flors i de les cascades, no hi snà mai. Va casar-se — tal com havia dit al seu compromís — amb l'home que estimava.

La història, perfectament autèntica, car encara viu el protagonista senyor Headley, el qual epereix que no s'assabenti que a Barcelona ens permetem de posar-nos en aquests afers tan íntims, no acaba aquí. Mance, potser, la part més curiosa i més emotiva. El senyor Headley, malgrat el casament de la seva estimada amb un altre, no deixà d'estimar-la, i no solament continuà tenint el castell sempre a punt per a rebre-la sinó que cada any, el dia 2 d'agost, li feia enviar una preciosa toia de flors collides als jardins de "Longcrest Lodge". Fa uns quants anys, quan la que fou la seva estimada ja tenia els cabells ben blancs, M. Headley s'assabentà de la seva mort i des d'aleshores el ram de flors del dia 2 d'agost se portat a la tomba d'aquella dona que morí sense haver visitat "Longcrest Lodge".

Fa quaranta cinc anys que M. Headley viu solitari, consagrat al record d'aquell únic i immens amor de la seva vida, a la seva casa de Benkenham on ja vivia quan preparava les seves noies. Aquesta casa diu només un parell de quilòmetres del "Castell misteriós", car la gent l'anomena així perquè és un castell sense senyors, un castell sempre bell sota les torres del qual i entre els camins de flors dels jardins diuen que es passeja totes les nits de primavera l'ombra delicada d'una fada blanca...

Es clar que hi haurà no pocs lectors del nostre diari que trobaran aquesta crònica d'estiu una mica carrielona i patufesca, però com que és la pura veritat i com que, encara que no ho sembli, és una història perfectament de 1930, a mi m'ha semblat que també fa bonic de fer veure que encara hi ha romàntics disposats a portar fins a les darreres conseqüències allò de l'amor etern. I en aquest segle de dames que han elevat el revòlver a la categoria d'atuell de "toilette" dintre el sac de mà, sempre podrà servir per a entretenir-ne alguns de massa radical...

Déu ho faci. — D. de B.

Un home en mata onze

Lahore. — Segons la "Gaceta Civil i Militar", a una batalla ocorreguda a Hissar, un indústanc matà a trets a set musulmans i a quatre indústancs.—Fabra.

Els accidents del treball

Berlin. 6. — Comuniquen d'Harebruck, que en una mina prop de Clausthal, ha ocorregut una explosió, de la qual resultaren dinou miners ferits.—Fabra.

Accident d'alpinisme

Helleblut (Austria). 6. — Tres turistes que alitzaven una ascensió al Gross Glock, van caure a un precipici de sis-cents metres d'altura i moriren destroçats.—Fabra.

L'atur forçós britànic

Londres. 6. — El nombre d'obres sense feina inscrit en els Registres de la Gran Bretanya, en 28 de juliol passat, s'elevava a 2.011.467, o sigui, 38.737 més que la setmana precedent i 857.338 més que en igual data de l'any anterior.—Fabra.

"Miss Univers - 1930"

Gaweston. 6. — En el Concurs mundial de bellesa ha estat elegida "Miss Univers" la senyoreta Dorothy Dellgoff, representant dels Estats Units.

En segon lloc ha estat elegida la senyoreta Ellen Hannan, també nord-americana.

En tercer lloc ha estat designada la senyoreta Marion Naniwika, de Romania.

En quart lloc ha estat designada la senyoreta Nadia Dekossarin, de Rússia.—Fabra.

Accidents en unes carreres de cavalls

Montreal. 6. — En unes carreres de cavalls, diversos jockeys s'estrellaren contra les tanques, resultant un mort i tres ferits greus.—Fabra.

— Encara no és mig dia?
— Cal ésser més cansat.
— De! encara hauria de veure's un altre dia el dia.

OFICINES D'ACCIO CATALANA PER A LA RECTIFICACIO DEL CENS ELECTORAL

Continuen essent repartides els advertiments als ciutadans amb dret de vot que acuden a les Oficines d'Acció Catalana i que no figuren a les llistes provisionals del cens electoral. Recomanem als nostres comunicants la major diligència en la resposta, perquè de la promptitud amb què puguem reunir els documents i certificacions que ens calen depèn principalment l'èxit de les nostres gestions.

Convé que els nostres amics tinguin present, en contestar les circulars de les Oficines d'Acció Catalana, les següents recomanacions:

1. — Que és molt convenient, en tots els casos, que els nostres comunicants ens trametin la còpia de 1929, inclosa el no ens puguin facilitar els altres documents que demanem.
2. — Que totes les respostes han d'anar acompanyades dels noms i cognoms, edat, professió i domicili del ciutadà que es vol fer inscriure. Tots els comunicants que ja ens han contestat i que han oblidat aquestes dades són pregats d'enviar-los-els.
3. — Que no hi ha muntats a les Oficines un servei per atendre verbalment els nostres comunicants. Les nostres circulars preveuen tots els casos possibles, i totes les respostes han d'ésser trametes per escrit precisament. Sempre que calgui despatxar un cas personalment, els nostres comunicants seran advertits en el moment oportú.

Els ciutadans relacionats a continuació són pregats de passar per Acció Catalana, on tenen a llur disposició unes comunicacions relatives al cens electoral que els han estat tra-

meses als domicilis expressats, i que, probablement per deficiències d'inscripció, o de còpia, o de repartiment, no han arribat a destinació:

Las Casas, 19, 1, 2.
Floridablanca, 76, pral, 2.
Sant Gabriel, 7, 2.
Sant Rafael, 7, 2.
Carretera Bordeta, 1, 2.
Sans, 60, 2.
Font Sant Miquel, 1, 2.
Travessera, 17-19, 2, 2.
Provença, 108, 4, 2.
Peligro, 47, pral, 1.
Consell de Cent, 198, 1, 1.
Villarroel, 28, 3, 2.
Sant Jeroni, 12, 5.
Menéndez Pelayo, 176.
Baix Sant Pere, 21, 1, 1.
Còdols, 14, 1, 1.
Diagonal (?).
Tamarit, 197, 4, 3.
Villarroel, 28, 3, 2.
Salmeron, 162.
Moles, 30, 4, 1.
Consell de Cent, 250, 1, 2.

Català, el senyor Maluquer ha tramès el següent telegrama:

"Excm. senyor don Josep Estrada, ministre de Gràcia i Justícia. Assabentat de la nota de V. E. sobre l'apèndix, és un deure meu manifestar-li que la seva redacció, ja molt avançada dintre el propi article de Duran i Bas, obliga ocupar temps indispensables perquè el treball resulti digne del desig de V. E. i de la Comissió, l'actuació de la qual vigila tot un poble cobert que siguin respectades les seves especialitats jurídiques. Puc oferir a V. E. que abans de l'1 d'octubre podrà tenir a la seva disposició el nostre treball que, com V. E. reconeix, influeix per a la seva terminació més pròxima les circumstàncies d'aquesta època electoral. No dubto que V. E., per a tranquil·litat de tots, es farà càrrec d'aquestes manifestacions. El salut, amb el major afecte i espera la seva conformitat amb la indicació del seu amic, Joan Maluquer i Viladot."

TELEGRAMA DE LA COMISSIO DE L'APENDIX
La Comissió de l'apèndix al Codi Civil, en la seva reunió d'avui, al local del Col·legi d'Advocats, ha acordat dirigir al ministre de Gràcia i Justícia el següent telegrama:

"Excm. Sr. Ministre de Gràcia i Justícia. — Madrid: La Comissió de l'apèndix del Dret Català, vista la nota publicada a la premsa, creu el seu deure, confirmant el telegrama del seu digne president, informar a V. E. que, acceptant l'articulat de la Memòria Duran i Bas com base de l'apèndix, quedà constituïda aquesta Comissió en sessió permanent per a la revisió, esmena i complement d'aquesta, tasca complicada que comprendrà V. E. si té en compte que es tracta d'una Memòria redactada sense conèixer el Codi Civil vigent publicat anys després. Acabada la revisió en sessió de 3 de juliol, confiem acabar aquesta setmana el treball d'acompliment i ordenació de l'articulat, però, abans de remetre'l a V. E. desitgem sol·licitar a estudi de les corporacions jurídiques de Catalunya per breu termini. Es indubtable que pot V. E. que no voldrà exposar a les contingències d'una improvisació perillosa, sense el concurs decisiu dels juristes catalans, un cos legal tan important per al règim del Dret Civil de Catalunya. El saluden respectuosament. — Abadal, Hurtado, Borrell, Maspons, Martí Miralles."

ACCIO CATALANA A IGUALADA
En la darrera reunió que celebren els elements inscrits a Acció Catalana acordaren constituir la seva entitat social sota el nom de Centre Català.

Han estat enviats els estatuts al Govern civil, i així que aquests siguin aprovats per l'autoritat, s'anirà a la designació del local i nomenament de la Junta directiva.

Mentrestant, per tot el que hom vulgui consultar, pot dirigir-se als companys de la comissió organitzadora: Fillat, Balles, Mestres, Rafel, Dalmau, Ferran, Roset i Torner.

Pel Dret català

UN TELEGRAMA DEL SENYOR MALUQUER AL MINISTRE DE GRACIA I JUSTICIA
En contestació a la nota del ministre de Gràcia i Justícia referent a la qüestió de l'apèndix del Dret

CONVOCATORIA PER A UNA REUNIO

El senyor Maluquer i Viladot, president de la Comissió de l'apèndix del Dret Català, ha convocat per a dissabte, dia 9, a les onze del matí, al Col·legi d'Advocats

Articles

UNIO I RETRAIMENT

A. Rovira i Virgili escriu amb aquest títol a "La Nau" d'avui: "El meu primer record personal de caràcter polític és el d'aquella 'Unió republicana revolucionària' de l'any 1896, trenta quatre anys ençà. Un diumenge a la tarda, vaig anar al Centre Republicà Democràtic Federal de Tarragona, instal·lat aleshores en un primer pis de la Rambla de Sant Joan, o 'l'Esplanada', que encara en dèiem. Jo era un noi de tretze anys; però ja sentia un instintiu interès per les coses de la política: llegia cada setmana 'El Nuevo Régimen', sabia de memòria molts passatges de 'Las luchas de nuestros días', de Pi i Margall, i em plaia extraordinàriament el presenciar actes polítics, baldament es tractés de les juntes generals amb vot de confiança i vot de censura; amb allò de 'demano la paraula prèvia', i allò altre de 'demanó la paraula prèvia a una qüestió d'ordre'; amb votacions per drets i asseguts, per braços alçats o bé estricteament nominalment."

Aquella tarda hi havia una junta general d'aquestes al Centre Federal de Tarragona; l'acte se celebrava a la mateixa sala-café. Quan vaig entrar, molts socis estaven drets, i cridaven i gesticulaven; dos federals dels més exaltats s'insultaven ferocement i estaven a punt d'agredir-se. Estranyat davant aquell tumultuós espectacle, vaig preguntar: "Què és això?". I em contestaren amb una naturalitat desprovista d'ironia: "Oh, es tracta de fer la unió de tots els republicans!". Tanmateix, la frase, en el seu aspecte objectiu, resultava cruelment irònica.

La primera conseqüència positiva de la "Unió republicana revolucionària" de l'any 1896 fou la divisió del partit federal, divisió de la qual mai més no es refeu. Pi i Margall era adversari del sistema de les unions amb organismes mixtos, que afegien els partits, porten a la confusió d'idees, distorsionen la propaganda i fracassen generalment pel que fa a l'obtenció del comú objectiu proposat. El republicanisme espanyol ha ofert, en cinquanta anys, set o vuit Unions d'aquesta classe.

En aquella ocasió, Pi i Margall es quedà gairebé sol. Les més destacades figures del seu Estat major — Blasco Ibáñez, Menéndez Pelayo, fins Vallés i Ribot — s'abandonaren, arrosegats pel gran corrent — ample, però superficial — del sentimentalisme republicà, sempre glosaire de l'emoçió que causen les paraules màgiques i les veus anunciadores de pròxims esdeveniments sensacionals. Pi es trobà sol, no ja en la seva actitud davant la Unió Republicana, sinó també en la seva actitud davant les guerres colonials, que estaven en llur ple.

Aquella Unió, que es deia per endavant "revolucionària", no féu la revolució. No la féu ni en mig de l'ambient que crearen la pèrdua de les colònies i la guerra desastrosa contra els Estats Units. Però féu una altra cosa, una cosa certament més fàcil de fer: acordà que s'anés al retraïment electoral.

Els quatre partits republicans que formaven la Unió Revolucionària s'abstingueren d'anar a les eleccions convocades pel Govern Cánovas. Pi era contrari al retraïment, i el petit grup que formaven ell i els seus fidels no volgué obeir el mot d'ordre. Diversos candidats federals "piistes" anaren a la lluita dels comitès, amb el cabdill al davant. Perderent tots. I durant mesos i mesos, les injúries i les difamacions plouguen damunt Pi i Margall i els seus amics. Tot el que els redactors de certes fulles extremistes poguïn dir avui contra ells que no pensen com ells en determinades qüestions, és un no res, és una pallida ombra de mots, al costat de les campanyes que contra Pi i Margall feien "El Motín" i altres fulles. Fins alguns periòdics federals que en aquells temps es publicaven a Catalunya, adreçaven insults i burles a la figura del noble ancià.

I qui fou, en aquella hora històrica, en aquella veritable hora històrica, l'home que salvà l'honor i la responsabilitat en mig de la general follia? Fou el gran solitari, fou Pi i Margall, fou l'home befat i escarnit i abandonat per la majoria dels seus propis correligionaris. El famós retraïment, però, aconseguí una cosa: aconseguí que en aquella hora històrica Pi i Margall no pogués disposar de la tribuna ressonant del Parlament per a dir al país la veritat clara i dura. Hagué de fer la seva gloriosa campanya des de "El Nuevo Régimen", petit setmanari quasi clandestí.

Heu-vos aci, amics, com un record personal de la meua adolescència m'ha portat avui a parlar d'un moment històric ple d'ensenyament, ric de suggestions. L'any 1896 i els següents són, com a lliçó política, tan interessants almenys com l'any 1868 d'Espanya i com l'any 1870 de França amb Gambetta i amb Thiers."

PRESONS

Lluís de Zulueta escriu a "El Sol" sota el títol "La mansió cerrada":

"Siento el asustor que tiene el deber moral de comentar lo de la Cárcel de Barcelona y lo del Hospicio de Granada. Algo hay que hacer difícil su tarea, pero eso es cabalmente lo que la hace necesaria. Lo que la hace a la vez necesaria y difícil es la noción semioscuridad en que esos acapostamientos van quedando. Todavía decimos 'lo' de Barcelona, 'lo' de Granada. Los hechos respectivos podrán tener importancia, podrán cancear de ella. Mas e ntodo caso una cosa es gravísima, como síntoma social: la penumbra en que esos hechos se envuelven para la opinión pública."

La opinió pública, està interessada. Però passen les dies, i en vano busca en les pàgines de los periódicos la descripción detallada, la reconstitución de los sucesos, las fotografías, las intervius, las declaraciones, los relatos de testigos presenciales. Ni sabemos siquiera cómo hemos de llamar a estos hechos. Continúan envueltos en la vaguedad nebulosa de su artículo neutro: "lo" de la cárcel, "lo" del hospicio.

Hoye la Prensa de Barcelona. Hay denuncias formuladas por importantes asociaciones. El Colegio de Abogados delibera y alude a intromisiones indebidas en el interior de la prisión. Hay un sumario abierto. Un médico declara sobre lesiones de los presos. Pero por ahora nada concreto llega al público; nada por extenso; nada que se parezca a la profusa información literaria y gráfica con que el periodismo suele presentar el suceso de actualidad a sus lectores.

Análogo fenómeno en Granada. Allí, la Asociación de Estudiantes del Magisterio pidió permiso para hacer una visita detenida al Hospicio. "Pero les fué rotundamente negado este permiso — dice una nota que la Asociación publicó en "El Sol" — por haberse dado orden prohibiendo en absoluto a las visitas ordinarias". También les fué negado conocer el reglamento. "Y son más inconcebibles estos hechos — añade la nota de los estudiantes — cuando hace pocos meses en este mismo centro ocurrió el caso trágico de las sales de talio, que costaron la vida a cuatro niños y la inutilidad de dos más, poniendo de manifiesto la existencia de una epidemia de tifo, motivo de aquella fatal intervención médica."

Existe, en general, la tendencia a que sucesos cual los que pueden ocurrir en un penal o en un asilo no se tramiten con plena publicidad, como cualesquiera otros, sino a media voz y a media luz. Y sin embargo, con precisión los hechos de esta índole los que, mirando al bien común y a la mejora de la sociedad, deberían ventilarse — en las dos acepciones del verbo "ventilar" — ante el gran jurado de la opinión nacional.

Se hace en este respecto justamente lo contrario de lo que habría de hacerse. El suceso trágico de la vida privada, ese consabido "crimen pasional" que se repite todas las semanas, acostumbra reflejarse a toda plana en los diarios con malsana abundancia de pormenores íntimos y de ilustraciones cruentas. Está mal, porque esa publicidad amplificada no contribuye a impedir, sino quizá a estimular involuntariamente la repetición de los delitos.

En cambio, el suceso más o menos grave, acaecido no en el recinto doméstico, sino en un establecimiento oficial, y en el que pueden haber actuado funcionarios públicos, habría de exponerse y comentarse extensamente en la Prensa, con luz y fotografías. Si no se hace así, la culpa no es ciertamente de los periódicos. Bien querrian hacerlo: no siempre pueden. Habrían de realizarlo, claro está, con el respeto debido a las personas, con el mismo respeto que todo ciudadano merece. Pero al mismo tiempo con la descripción minuciosa de los acontecimientos y con los necesarios elementos informativos para que la verdad llegara a impresionar la conciencia del país.

Por qué se debería obrar de esta suerte? Porque en este caso ocurre, en oposición al anterior, que la publicidad evidentemente no favorece, sino que dificulta la repetición de los hechos reprobables.

El hogar ha de ser un recinto sagrado, inviolable para la curiosidad plebea. El centro público, la cárcel o el asilo, el hospital o la inclusa, deberían, en cambio, tener sus patrones de cristal. Conviendría que el vecindario entero viese cuanto se hacía allí dentro.

Mas, por lo común, ese tipo de establecimiento oficial suele ser la mansión cerrada. El vecindario, en general, ignora lo que en su interior sucede. Las rejas de la prisión de hieran, en todo caso, existir para que el recluso no saliese, y nunca para que el ciudadano no entrase a observar libremente cómo funciona en la práctica el régimen penitenciario. Por otra parte, si recorriendo una población, entre tantas casas con los balcones abiertos y en ellos asomados algunos de sus moradores, veis de pronto un edificio con las ventanas cerradas o cubiertas de espesas celosías, un caserón melancólico que sin ser la cárcel se le parece un poco, posible es que digáis: "Será un hospicio". El asilo, la mansión cerrada, cuando habría de estar de par en par abierta, cual la casa de todos, pues que todos tenemos el deber cívico de inspeccionarla y mejorarla.

Ya sé que hay excepciones. Honoris causa. Hay hospitales y albergues benéficos en los que entran el aire y el sol, y en los que penetran también constantemente los visitantes. Son entonces los directores y patronos quienes muestran más em-

peño en que su obra se conozca y se discuta. Sólo unas horas estuve en Bilbao y no me dejaron partir sin que viese un sanatorio y una colonia escolar, ni sin que me llevase informes, memorias, fotografías de estas instituciones de asistencia social. Cuando las cosas se hacen bien, no molestan las visitas, ni se escatiman las copias de los reglamentos...

"El secreto me parece un pecado, sobre todo en materia política", ha dicho el Gandhi, allí en la India, donde está ahora encerrado también en una prisión. El siglo es, en efecto, pecaminoso en la Administración pública. Lo es especialmente en los establecimientos que albergan a los desgraciados y desvalidos, ya que éstos, con doble motivo recetan el apoyo de la opinión y el amparo de los sentimientos populares.

Por razones cívicas, por razones morales, una absoluta, ruidosa publicidad debería rodear la vida de los miseros, desde el momento en que vienen al mundo en la casa de maternidad hasta la hora en que agonizan en el hospital y son llevados en el furgón a la fosa común. Quizá entonces nos sonrojásemos un poco y otro poco nos escandalizáramos. Pero se reformarían muchas cosas, mejorarían muchos establecimientos y un hábito de amor fraterno removería las entrañas de nuestra sociedad."

Varia

GASETA DE SITGES

AQUEST setmanari catalanista publica a primera plana els retrats de Lluís Nicolau d'Oliver, president d'"Acció Catalana", i Jaume Bofill i Mates, vice-president. Al costat del títol reproduceix un paràgraf del manifest de la nostra organització i anuncia per a molt aviat una conferència de Nicolau d'Oliver a "El Centaure", de Sitges.

LA CONFERENCIA DE "DON EMILIANO IGLESIAS"

Abans d'ahir, al vespre, va tenir lloc aquest acte al Cinema Bohème d'Hostafrancs.

A títol de curiositat, publiquem íntegrament la ressenya que, de moment, en fei ahir el propi òrgan dels ferrouxistes, "El Progreso":

"Prohibió la autoridad fijar pasquines en la calle. No obstante, a juzgar por el aforo del cine Bohème y por la invasión de localidades altas y bajas, cerca de dos mil personas acudieron a escuchar a nuestro entrañable ex diputado. Una cuarta parte de la concurrencia correspondía al sexo contrario al nuestro."

Hubo un entusiasmo difícil de describir. Fué un acto digno de la historia de nuestro Partido.

Hubo pasión, orden, silencio, enardecimiento e interrupciones. Muchos interruptores que querían animar al orador. Y algunos interruptores, insensatos y desconocedores de su impotencia y de nuestra entereza, que fueron sin gran violencia puestos en el arroyo. Emiliano Iglesias estuvo admirable, sencillamente admirable, claro, elocuentísimo, metódico y correcto, inspirándose en las interrupciones, sereno y lleno de noble entereza.

Ordenárenos nuestras notas para el próximo número. Hoy no adelantamos nada de la diatriba fulminada por nuestro ilustre amigo contra el catalanismo, y que dijo al interruptor final:

—No olviden los interruptores que somos un Partido que calzó pantalones para no quitárselos nunca, y que sabremos hacer respetar nuestro derecho."

Y la conferencia continuó.

AVUI EL GOVERNADOR MARXA A FER UN VIATGE PER L'EUROPA CENTRAL

Ahí al vespre, el governador va anar a Sant Just Desvern, per tal d'assistir a la inauguració d'unes il·luminacions i de la línia d'autòmbus de Barcelona.

Avui, a les sis del matí emprendrà un viatge en automòbil per Europa central. Pensa visitar Suïssa, Àustria, Hongria i Romania, i estar de tornada a finals de mes.

S'encarrega, accidentalment, del Govern Civil, el secretari senyor Azcárraga.

PER LA REORGANITZACIO DEL COS DE MOS-SOS D'ESQUADRA

L'Ajuntament d'Abrera, ha tramès el següent telegrama al cap del Govern:

"Presidente Consejo Ministros. — Madrid. — En nombre Ayuntamiento aplicole encarecidamente sea atendida petición Diputación Barcelona, referente a transformación Cuerpo Mozos de Escuadra. — Salúdale, alcalde Abrera."

L'AFER DE LA PRESO

El Col·legi d'Advocats recorda que fins al dia 11 del corrent continua oberta la informació que es fa, en compliment dels acords presos en la darrera Junta general extraordinària, amb motiu dels fets ocorreguts a la Presó Celular, en la qual poden prendre part tots els Col·legiats aportant dades i elements de judici, de tres a cinc de la tarda, al local del Col·legi, on seran rebuts per un membre de la Junta de Govern.

SEGIMON ROVIRA
FUNDADOR DE "LA PUBLICITAT"
CORRENTS ARTICLES I DISCURSOS

Els esplais de "La Veu de Catalunya"

"La Veu de Catalunya" d'ahir dedicava gairebé una pàgina sencera a fer-nos prolegomenes d'una espleia que revelen un estat d'esperit que a nosaltres ens és desconegut i afortunadament. Són quatre articles escrits amb la mateixa intenció; gressos esparadament, no ofereixen cap novetat, perquè ja fa temps que el col·lega ens té acompanyats e aquelles espècies. L'únic que fa la pàgina típicament expressiva és l'haver-hi fet coincidir quatre treballs del mateix gènere efusiu.

L'esforç poètic és realment considerable i ens sabria molt de greu que passés per alt als nostres lectors. Per això hem decidit publicar aquests textos íntegres, persuadits que els que ens llegien assíduament i no freqüents "La Veu de Catalunya", hauran de reconèixer la nostra inferioritat en aquest aspecte. Per la nostra banda ens oïem en la necessitat d'haver de confessar que no tenim la preparació moral que suposa una performance com la que significa la pàgina cinc de "La Veu de Catalunya" del dia 6, edició del matí, el contingut de la qual reproduïm literalment a continuació.

"Cal jugar net"

Aquest article apareixia en lloc preferent de la pàgina, compost del tipus 10, a dues columnes.

La campanya iniciada dies ençà per "La Publicitat" i "La Rambla de Catalunya" contra el nostre volgut amic Enric Maynés i la seva destacada actuació a l'Ajuntament de Barcelona, arriba ara a extrems de grolieria intolerable. I no és solament contra el senyor Maynés. "La Publicitat" adopta contra "La Veu de Catalunya" i els seus homes un to de tan baix nivell, que no té ni precedents ni justificació possible.

Amb la mentalitat i el lèxic d'un "Bloc del transeünt", ens al·ludeix en quatre o cinc llocs del diari "La Publicitat" i els seus homes no es dediquen solament a discrepar de la nostra actitud o de les nostres iniciatives, la qual cosa ens sembla íntegrament íntegra, honesta i respectable. Es lliuren sense fre de cap mena a la més desbordada fúria demagògica. Confonem lamentablement la democràcia amb la demagògia, que n'és el pitjor enemic.

Amb una total i notòria absència de bona fe, convoquen una manifestació per a protestar demà contra el mateix Ajuntament de què ells formen part. Per què? Segons el senyor Manuel Brunet, "per a exigir que s'obrin les portes de Montjuïc". "Cal manifestar-se — diu — contra la barbaritat de tancar l'única pare que tenim, a fi de poder-hi mantenir uns quants amics i parents d'uns quants regidors." Però, segons el senyor Josep Sunyol a "La Rambla de Catalunya", i el senyor Vicents Bernades a "La Publicitat", la manifestació serà contra el propòsit de lliurar l'Estat a una entitat estrangera, propòsit inexistent. Tothom sap ja, a més a més, que el senyor Maynés no tingué cap intervenció en l'acord del "directat", més transcendental, pel que ara es veu, que l'autonomia de Catalunya i les altres aspiracions que un dia tingué "Acció Catalana".

Tampoc ignoren els elements directius i responsables de "La Publicitat" les raons de caràcter personal que impulsen el senyor Vicents Bernades a parlar i escriure en la forma que ho fa.

Però hom veu clarament que aquests elements directius i responsables han perdut el control de llurs masses. Si no fos així, seria inconcebible que homes tan pulcres literàriament com els senyors Bofill i Mates i Lluís Nicolau d'Oliver, per a no citar-ne d'altres, toleressin el lèxic barroc que fa uns dies ha adoptat francament "La Publicitat". Si no haguessin perdut aquest control, tampoc no s'explicaria que, mentre el partit i el diari volen fer creure als seus addites que no tenen cap contracte amb els elements ferrouxistes o procedents del lerrouxisme, un dels caps d'Acció Catalana, el senyor Josep Sunyol, canti en el seu periòdic les glòries mancomunades dels senyors Massot i Rocha i dels senyors Coll i Rodés i Santamaría, i els presenti com a representants del sector republicà i democràtic de la ciutat.

Així fan "La Publicitat" i "La Rambla de Catalunya" el que ella

anomenen esport i ciutadania! Així fomenten les virtuts cíviques i la cultura popular!

Ens dol — com ha de dolre — tots els catalanistes — aquest vergonyós espectacle. És verament inconcebible que en aquests moments històrics, de tanta transcendència i de tanta gravetat, hi hagi elements que es diuen catalanistes, que s'entretinguin a jugar a manifestacions a propòsit del "directat". Com és inconcebible que els elements directius i responsables d'Acció Catalana tolerin aquesta exhibició d'irresponsabilitat i de demagògia, i iniciïn una sospitosa maniobra pre-electoral a base de confusions i falsedats.

No val a jugar brut.

Cal jugar net."

Quan apareixia aquest article, el vocal de la Comissió de l'Estat, senyor Pich i Pà, feia pública una nota advertint que trametia al Fiscal de l'acord de suspensió del directat de l'Estat de Montjuïc. Aquest acord éssia la raó als que combatien el contracte i protestaven que el dit ofer no hagués estat sotmès a informe dels esportistes. El text que reproduïm de "La Veu" era la rèplica als arguments dels que han estat atesos en justícia.

"La nostra joventut L'oportunisme d'Acció Catalana"

Compost a columna en l'edició original.

S'ha fet molta fororalla a l'entorn de l'oportunisme que ha predicat i practicat la Lliga Regionalista.

Arren del món s'ha considerat un encert saber atorgar oportunitat. Els polítics que tenen el sentit de l'oportunitat i que saben aprofitar-la a servei dels ideals que comprenen — sense incorrere en cap immoralitat — han meregut lloances unànimes. I aquí podríem retreure una tirallonga d'exemples, des del de Stressemann al de Bismarck, des del de Briand i Poincaré al mateix Lenin i tots els cabdells soviètics. Però més valdrà que prescindim dels exemples i ens limitem al cas particular de la Lliga i Acció Catalana.

Ha estat Acció Catalana, precisament, qui ha criticat més l'oportunisme de la Lliga. Crític no vol dir tenir raó, i per això, malgrat totes les crítiques, ningú no pot fixar concretament quins perjudicis ha causat al catalanisme l'oportunisme de la Lliga. En canvi, no es pot negar que a base de l'oportunisme ha assolit victòries i èxits positius a profit de Catalunya. Ara bé, si alguna cosa pot retreure's a la Lliga — i és la que ningú no li retreu — és que, alguna vegada, deixant-se influenciar per les manifestacions esporàdiques del catalanisme, dignem-nos pur, ha deixat passar l'ocasió que se li brindava de practicar la seva política oportunista. Es un cas d'aquesta la no acceptació de l'estatut municipal que Maurá ens donava. Encara més, el que succeï quan la convocatòria de la Comissió extraparlamentària de finals de l'any 1918. En aquella avinentesa es volgué fer el joc de la política del "tot o res", i, en efecte, ens quedàrem sense res. Amb tot, i tornant al punt

VESTITS

de preciosa estampat, de senyora

en mides corrents, poden comprar-se per 2'45 Plus

als Magatzems

EL BARATO

i per aquest estil de preu una infinitat d'articles corrents i de gran utilitat, que es REALITZEN amb motiu de les

REBAIXES

DE FINAL DE TEMPORADA No perdau el temps! Veniu EL BARATO

próximamente elecciones. — La

Oviedo, 6. — El ministre d'Hisenda va parlar extensament amb els periodistes, els quals li adreçaren diverses preguntes sobre la baixa de la pesseta.

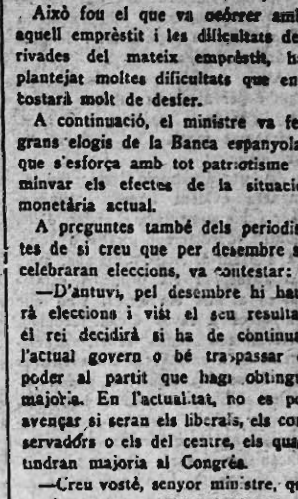
El senyor Argüelles els va dir: "Tinc esperances molt fundades sobre un prompto restabliment finan-

El problema dels canvis és molt complex, i per això la seva solució es fa esperant tant.

Ahans que tot, procurarem contenir la heina de la pessega, que es va fer irrealitzable amb el famós emprèstit or.

Jo no dubto de la bona voluntat d'aquell govern, però el resultat va

pot fer un emprèstít or si no s'èr-
té d'or. Haver-lo de comprar és do-
lent; però llogar-lo, encara és pit-

abans de les eleccions hi haurà a

—Crec, sincerament, que no haurà cap canvi, però en tot cas la crisi fóra total o no hi hauria variacions al ministeri.

Les "becerradas"

Madrid, 5. — El ministre de Governació, després de rebre la visita de l'ex-ministre de la Guàrdia Civil, ha declarat que no hi haurà cap canvi al ministeri.

Després va rebre els periodistes als quals man festà que venia a rebre protestes de diversos sectors socials, contra la crueltat que significava el tracte i la mort de soldats en les charlatades.

Es un assumpte — va dir — que es pot estudiar i veure en el seu context. Es pot atendre aqueix estat d'opinió pública que s'ha produït.

cruel la mort que hom els està en-
nauant, i és una veritable pena q
aixeixos vedells aigüin d' casta
avui, que hi ha escassetat no s'h
ria de fer això, encara que fóra d
culpable en aficcionados que no s'
fronten amb brans ja fets.

**La muralla d'Avila. - L'o
glésia de San Pedro
de Nave**

Madrid, 6. — El ministre d'I
trucció Pública va rebre els per
distes i els va manifestar que is

redactada la resolució de l'assumpte de l'enderrocament de la paret i les muralles d'Àvila, que apareixerà al mateix temps que el referent a la plaça de la Catedral d'Oviedo.

No puc avançar res — va dir — dels termes d'aquestes Reials ordres, però són presumibles.

He llegit a la premsa — afegí — una notícia sobre l'església de San Pedro de Nave. Allà està el secretari amb l'arquitecte senyor Ferranti, per dirigir el desmuntament de l'església, que es reconstruirà a quilòmetres de distància d'on és

tà, o bé a Zamora, com desitja la Diputació, sempre que aquesta es compromet a costejar la despesa d'una nova parròquia per als pobles propers al panth.

DISPOSICIONS DIVERSES

Madrid, 6. — La "Gaceta" d'avui publica una disposició amb caràcter de resolució, en virtut de la qual s'ha acordat:

la Unió Nacional de Labora-
ris Químics i Farmacèutics
el president del Col·legi Far-
maceutic de la província de Bar-
celona, la comissió a què es
fereix la R. O. número 548
ministèri de la Governació.

Andreu Martínez Vargas, de la Facultat de Medicina de Barcelona i Artur Pareja Prat, director General de Sanitat, són delegats pel ministeri d'Governació al II Congrés de dietista que se celebrará a

Es concedeix un préstec de 500.000 pessetes al senyor Josep Ferrat, de Barcelona, fa

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

Madrid, 6. — L'alcalde de Sevilla ha manifestat que a part de la liquidació d'aquella Exposició, durant la seva estada a Madrid ha gestionat altres assumptes d'interès per a aquella capital, i entre ells el de l'anàlisi de l'Estat de l'Exposició i poder treure al mateix temps una regala al capital que s'hi invogà, per la qual cosa s'ha posat en contacte amb les societats de carreres de lleure i motos, que a Madrid ha obtingut un èxit.

Ha afegit que porta molt avançades les negociacions requerides amb les purques tenint lloc a Sevilla i produint ingressos, tal com es tracta de fer a l'Estat de Barcelona.

Madrid, 6. — El governador de Còrdova ha conferenciat avui amb el ministre de Foment. Han parlat dels possibles remeis per alleujar la crisi obrera que es produirà a mitjans de setembre a aquella província.

S'alleujarà en part aquesta crisi amb la construcció de l'estació de Còrdova i amb les obres de canalització d'aigua del pantà de Guadalmellato, ja acabat.

També li ha parlat de la catàstrofe de Montilla, ja que el Govern ha promès auxili als damnificats, però, sense dubte, per no haver rebut tots els infels informes, no ha assenyalat encara la quantia dels auxiliis, que es fan inajornables.

El senyor Atienza ha visitat després el director d'Agricultura, i ambdós han prosseguit l'estudi de l'activitat dels fabricants de farina de la província de Còrdova, que es resisteixen a pagar el bit al preu de taxa.

El governador ha sortit molt ben impressionat d'aquestes entrevistes, puix que el Govern està decidit a imposar sancions a tots els que infringeixin el decret sobre la taxa.

Segovia, 6. — En l'expressió ha passat el President del Consell amb direcció a Santander.

A l'estació es trobaven les autoritats i molta gent, que l'ha aclamat.

Les autoritats han parlat al general Berenguer l'agraïment de la ciutat per les atencions de què ha estat objecte, sobretot per haver restituit les unitats militars que li foren trotes pel Govern anterior.

En arribar al tren, el President ha estat ovacionat.

Santander, 6. — El Rei ha firmat els següents decrets:

De Presidència. — Reial decret declarant mal formulada i que no hi ha lloc a decidir, la competència suscitada entre el Delegat d'Hisenda de la província de Lleida i el jutge de primera instància de la mateixa capital.

Idem idem, mal suscitada la competència entre el president de la Junta vecinal de Nave i el jutge de primera instància de Cervellera de Pisuerga.

Idem decidint a favor del Ministeri de la Governació la competència jurisdiccional entre aquest Ministeri i el d'Instrucció Pública i Bèsties Aris, relativa a la Fundació Zugarra.

D'Exercit. — Reial decret nomenant al Gran Creu de Sant Hermenegild al general de brigada don Manuel Miquel Ponce i Manso de Zúñiga, marquès de Bóveda de Límia.

Idem disposant que el general de brigada don Eusebio González Jurado cessi en el càrrec de director de l'Escola d'Estudis Superiors Militars i passi a situació de primera reserva per haver complert l'edat reglamentària.

Idem promovent al càrrec de conseller togat l'auditor general senyor Josep Santamaria Jiménez.

Idem idem al càrrec d'auditor general de l'Exercit l'auditor general de la divisió don Virgili Caballero i Ferrer.

Idem idem de la segona brigada d'infanteria de la cinquena divisió, el general de brigada don Manuel García Ibáñez.

Idem idem auditor de primera de la Capitania General de la quarta Regió, l'auditor general de l'Exercit don Virgili Caballero i Ferrer.

R. D. promovent per al càrrec de director de l'Escola Automobilística d'Artilleria, de nova creació, el coronel de la dita arma, don Lluís Tortosa i Talens.

Idem idem per al càrrec de director de l'Escola de Sanitat Militar, el coronel metge don Josep de San Eustaquio i San Ciriac.

Idem els coronels d'Infanteria amb Lino Cordan Martínez, per al comandament del regiment d'Ordres Militars, i En Francesc Ruiz del Portal i Fernández, per al comandament de la Zona de Reclutament de Vitoria.

Santander, 6. — A les 8.40 del matí ha arribat el general Berenguer. Ha estat rebut per un ajudant del rei i autoritats.

Tot seguit s'ha traslladat al Palau de la Magdalena i ha complimentat el monarca, amb el qual ha tingut una llarga audiència.

A dos quarts de dotze ha rebut al Govern civil els periodistes, i els ha dit que havia presentat al rei per que els signés diversos decrets, sobretot del ministeri de l'Exercit.

Ha defugit el president de parlar de política, i només ha dit: — Ja sabem que la situació d'Espanya és ben bona. Estic molt satisfet de trobar-me a Santander i de l'afectuosa rebuda que se m'ha fet.

En proposo — ha acabat dient — passar aquí uns dies de descans, i estic segur que cap esdeveniment social ni polític m'alterarà el repós.

ESTRANGER

L'ALÇAMENT DE L'INDIA

Nous desordres a Peshavar

Simla, 6. — Segons notícies de Peshavar, han tornat a registrar-se desordres en aquesta regió. — Fabra.

L'entrevista dels caps nacionalistes

Londres, 6. — Es creu que el permís concedit pel virrei de l'Índia perquè els presidents del Congrés Indi, Pandit Motilal i Jawaharlal Nehru, que estan delinqüents a la fortalesa de Allahabad, siguin traslladats a la fortalesa de Poona, amb l'objecte de conferenciar amb Gandhi, podria servir per a pacificar els esperits i contribuir a preparar les negociacions de la Conferència anglo-india.

Els dos líders esmentats es troben ja a Poona, on han començat les entrevistes amb Gandhi, amb vistes a l'acabament del moviment de desobediència civil. — Fabra.

El temps a Europa i a Amèrica

París, 6. — Notícies del centre d'Europa i de tot el territori francès assenyalen temperatures molt poc elevades i grans precipitacions d'aigua, excepcionals en aquesta època de l'any. En diverses regions de França l'excés de pluja ha causat danys en les collites. Els meteoròlegs afirmen que l'any actual a Europa s'assenyalará per les pluges abundants i les seves temperatures poc elevades.

En canvi, les notícies de Nord-Amèrica indiquen que regna molt de calor en la major part del país i que les pluges parcials caigudes darrerament no han mitigat la gran sequedat de gran part dels Estats, especialment els del centre i sud.

Les collites han sofert grans perjudicis, car en certes regions no ha plogut d'ençà del mes de març. El destrat de la calor i de la manca d'aigua afecta a una vintena d'Estat, entre els quals hi ha els de Virgínia i Carolina, que presenten una situació alarmant. Si abans de quinze dies no hi ha plogut és de tèmper una veritable catàstrofe.

El bestiar ha d'ésser transportat a llargues distàncies, car els forratges s'han assecat en molts indrets per manca d'humiditat. Les fulles de molts arbres cauen com si fossin a la tardor.

Als Estats de Tennessee i Alabama molts rius s'han assecat i han mort els peixos que els poblaben.

La collita de cotó ha estat ja reduïda en les estimacions particulars i es creu que serà almenys un deu per cent més baixa que el que es preveia. Les collites de moresc i forratge es creu que no arribaran a la meitat del que caldrà.

Per aquesta raó es cotitza el blat més baix de preu que el moresc, i el president de la Farmboard ha proposat que s'alimentin el bestiar amb blat per tal de restablir els preus. — Fabra.

Contra un periòdic alemany

Berlin, 6. — El president del Consell de Prússia ha ordenat l'obertura d'una informació contra un periòdic comunista per insult contra el Govern prussià. — Fabra.

Per a substituir-lo ha estat nomenat, d'una manera interina, el senyor García Tornel.

Acuma a Colònia

Colònia, 6. — L'aviador japonès Acuma, del qual hom estava mancat de notícies, ha aterrat en aquest aeròdrom sense novedat. — Fabra.

Els accidents de l'aire

Pont l'Évêque, 6. — Un hidroavió militar de la base de Brest ha caigut sobre la via fèrria prop de l'estació de Le Touquet. Ha trencat els fils telegràfics i telefònics i ha interromput, a conseqüència d'això, les comunicacions.

Els cinc ocupants de l'avió han resultat ferits. — Fabra.

Londres, 8. — Al ministeri de l'Aire comunicuen que l'aviador Sawyer ha caigut violentament a terra, a conseqüència d'una avaria al motor, a Grantham.

L'aviador ha resultat mort. — Fabra.

A la recerca de Cunningham

Batavia, 6. — Les autoritats han ordenat que es realitzin recerques a l'interior de la illa Timor, amb l'objecte de veure de trobar l'aviador Cunningham. — Fabra.

Atac a un tren a Rússia

Moscou, 6. — Diversos grups de viatgers armats han atacat i saquejat un tren que conduïa queviures en l'estació de Tver.

L'escolta del tren té diversos disparats i aconseguit després de molts esforços fer-se mestressa de la situació. Diversos assalts resultaren morts i molts altres ferits de consideració. — Fabra.

El "recordman" de les dimissions

Praga, 6. — El periòdic "Pravo Lidu" diu que el ministre d'Hisenda txecoslovac, senyor Engliš, posseeix l'originau record de les dimissions, que ha presentat durant la seva carrera, en nombre de cinquanta.

En efecte, cada vegada que l'oposició l'atacava, o està en contradicció amb qualsevol membre del Ministeri, el senyor Engliš trames la seva dimissió al cap del Govern, el qual, per la seva part, la trameta a l'arxiver general del Govern.

En els desordres de Sukur (Índia) hi ha guanyat 12 morts i 150 ferits

A la zona fabril i minera de la frontera franco-belga hi ha 78.000 obrers en vaga

Sembla que el Comitèari soviètic del Treball senyor Inganov, acusat de dretetes, ha dimisit

Un grup de viatgers ha atacat un tren a Rússia. Hi ha diversos morts

S'han reproduït els desordres a Peshavar

Reclusos blancs i negres s'han barallat en una presó americana. Hi ha vint-i-set ferits

L'aviador antifeixista Basaness, que volà sobre Milà, curat de les ferides que es produí en caure a la frontera helvètica, ha estat empresonat a Lugano

L'AERONAUTICA

Inquietud per un aviador

Batavia, 6. — L'aviador australià Cuningham, que sortí ahir al matí de Wyndham (Austràlia) dirigint-se cap a Bima, Índies neerlandeses, realitzant un ràid fins a Anglaterra, no havia arribat a Bima avui a les set del matí, la qual cosa ha despertat alguna inquietud pel que li hagi pogut ocórrer. — Fabra.

El raid de La Cierva

Abbeville, 6. — L'autogràf de l'enginyer espanyol senyor La Cierva sortí d'Abbeville a les 8.45 amb direcció a Le Bourget, però a causa del mal temps hagué d'aterrar a Poix a les 9.10. — Fabra.

Poix, 6. — L'aviador espanyol senyor La Cierva ha sortit de l'aeròdrom de Poix a les 19.45, a bord del seu auto-gir en direcció vers Le Bourget. — Fabra.

Le Bourget, 6. — Aquesta nit, a les 21.15, ha arribat a aquest aeròdrom, a bord del seu auto-gir, l'enginyer espanyol senyor La Cierva, acabant el viatge Limone-París.

A l'arribada a l'aeròdrom efectuà un descens vertical notabilíssim. Fou rebut pel senyor Girardet, comandant d'aquest port aeri. — Fabra.

Amy Johnson a Londres

Londres, 6. — La cèlebre aviadora Amy Johnson ha estat acompanyada per un servei nomenat i brillantíssim a l'Hotel Strand, on el "Daily Mail" li oferirà ahir el xec de deu mil lliures esterlines, ofert per la gesta realitzada per la intrèpida aviadora.

Els carrers per on ha passat la comitiva estaven plens de públic, que ha ovacionat a Amy Johnson. — Fabra.

Acuma a Colònia

Colònia, 6. — L'aviador japonès Acuma, del qual hom estava mancat de notícies, ha aterrat en aquest aeròdrom sense novedat. — Fabra.

Els accidents de l'aire

Pont l'Évêque, 6. — Un hidroavió militar de la base de Brest ha caigut sobre la via fèrria prop de l'estació de Le Touquet. Ha trencat els fils telegràfics i telefònics i ha interromput, a conseqüència d'això, les comunicacions.

Els cinc ocupants de l'avió han resultat ferits. — Fabra.

Londres, 8. — Al ministeri de l'Aire comunicuen que l'aviador Sawyer ha caigut violentament a terra, a conseqüència d'una avaria al motor, a Grantham.

L'aviador ha resultat mort. — Fabra.

A la recerca de Cunningham

Batavia, 6. — Les autoritats han ordenat que es realitzin recerques a l'interior de la illa Timor, amb l'objecte de veure de trobar l'aviador Cunningham. — Fabra.

Atac a un tren a Rússia

Moscou, 6. — Diversos grups de viatgers armats han atacat i saquejat un tren que conduïa queviures en l'estació de Tver.

L'escolta del tren té diversos disparats i aconseguit després de molts esforços fer-se mestressa de la situació. Diversos assalts resultaren morts i molts altres ferits de consideració. — Fabra.

El "recordman" de les dimissions

Praga, 6. — El periòdic "Pravo Lidu" diu que el ministre d'Hisenda txecoslovac, senyor Engliš, posseeix l'originau record de les dimissions, que ha presentat durant la seva carrera, en nombre de cinquanta.

En efecte, cada vegada que l'oposició l'atacava, o està en contradicció amb qualsevol membre del Ministeri, el senyor Engliš trames la seva dimissió al cap del Govern, el qual, per la seva part, la trameta a l'arxiver general del Govern.

ELS CONFLICTES DEL TREBALL

La vaga franco-belga

Roubaix, 6. — A darrera hora del matí el nombre de vaguistes era de 25.743, entre 47.000 obrers.

A la regió de Tourcoing, la vaga segueix estacionària.

A Fourmies, el nombre de filadors en vaga és de 300. — Fabra.

Lille, 6. — La vaga tendeix a millorar.

Entre els metal·lúrgics, avui han reanadat el treball 700 obrers més.

El nombre de vaguistes, és avui de 9.930, contra 12.500 que estaven en vaga fa pocs dies.

En el ram tèxtil, els vaguistes són encara 16.950. — Fabra.

Lille, 6. — El nombre de vaguistes a primera hora de la tarda a Roubaix i Tourcoing era de 29.500. — Fabra.

L'augment de vaguistes es deu a que gran part dels obrers belgues, no poden penetrar a França per impedir-ho els vaguistes francesos.

Aquest matí a Roubaix-Tourcoing, havia 9.000 vaguistes més, yo que fa un total de 73.000 per a aquesta sola regió.

La reanatació del treball en el ram metal·lúrgic, s'ha accentuat, havent entrat aquest matí al treball 700 obrers més.

La més completa tranquil·litat regna a Halluin, però la vaga general ha estat decidida, i aconsegueix a diverses corporacions i oficis que no havien secundat la vaga.

A la frontera d'Halluin-Ménin, el servei d'ordre ha estat reforçat per a evitar incidents. — Fabra.

ELS PARTITS ALEMANYS

El partit de l'Estat

Hamburg, 6. — El cap de la secció obrera nacionalista de la regió d'Hamburg ha comunicat que tant ell com els seus partidaris, estan decidits a abandonar el partit nacionalista, amb l'objecte d'ingressar en el nou partit anomenat de l'Estat. — Fabra.

EL TRIBUNAL DE LA HAIA

La qüestió de Dantzig

La Haia, 6. — El representant de la Ciutat Lliure de Dantzig ha presentat aquesta tarda davant el Tribunal de Justícia Internacional una rèplica en l'afar relatiu a l'admissió de Dantzig com a membre de l'Organització Internacional del Treball.

L'orador ha intentat demostrar que el poder que Polònia ostenta en virtut del Tractat de Versalles per tal d'assegurar les relacions exteriors de la Ciutat Lliure de Dantzig no és discrecional, i que, per tant, el seu consentiment no és necessari. — Fabra.

EL RAID ANTIFEIXISTA SOBRE MILA

Bassaness a la presó

Berna, 5. — L'aviador Bassaness, acusat d'haver llançat sobre Milà, fa pocs dies, gran quantitat de proclames antifeixistes, una vegada guarit de les ferides que va rebre després d'aquell vol, ha estat traslladat a la presó de Lugano. — Fabra.

EL FETS DE SUKUR

Dotze morts i 150 ferits

Karachi, 6. — Ahir a Sukur ocorregué una sangant topada entre hindús i musulmans, a conseqüència de la qual resultaren dotze morts i 150 ferits.

La policia es va obligada a disparar per dues vegades per tal d'imposar l'ordre, ço que només s'aconsegui després d'algunes hores.

Foren detinguts 200 revoltosos. Durant els disturbis nombrosos magatzems foren saquejats. En vista de la gravetat de la situació a Sukur, han sortit cap aquella localitat el cap de la brigada i el comissari del Sind amb nombroses forces.

Per la ciutat patrullen les tropes i d'acord amb el Codi penal indostani, han estat prohibits els grups de més de cinc persones pels carrers. — Fabra.

Un possible hereu britànic

Londres, 6. — El ministre de l'Interior se troba al castell de Glamis (Escòcia), on resideixen els pares de la duquessa de York. S'espera d'aquí a pocs dies que la duquessa doni a llum, esdeveniment que despertarà gran interès perquè el fill recent nascut fou anomenat "Theodore" del tron, després d'haver regnat el Príncep de Gales. — Fabra.

ELS GRANS SUBMARINS AMERICANS

Washington, 5. — Els funcionaris del ministeri de Marina han deixat entendre que era possible que els Estats Units decidissin de la construcció de grans submarins de 2.500 a 3.000 tones, armats amb canons de cinc polsades i capaçs d'efectuar la travessia de l'Atlàntic i tornada, sense necessitat d'aprovisionar-se de combustible. En canvi, sembla que es construïran unitats més petites destinades a la defensa de les costes. — Fabra.

ELS EXTREMISTES ALEMANYS

Gladbeck, 6. — En la passada nit, es va produir una col·lisió entre comunistes i nacionalistes socialistes. Es van canviar nombrosos disparats per ambdues parts, dels quals van resultar diversos ferits, un d'ells d'extrema gravetat.

La policia va intervenir. Va practicar vuit detencions. — Fabra.

LA SITUACIO A XINA

L'acció de Xang-Hai-Wei

Nankin, 6. — El Govern està preparant per a trametre la comunicació a les potències, en la qual posa de relleu que, com es demostra en diversos missatges de Telegrafia Sense Fils, que han estat interceptats, les recents activitats comunistes han d'ésser atribuïdes als trapijocs de Xang Xing Wei, antic president del Kuo Min Tang.

Les tropes governamentals són a uns 20 milles del Xantoung. — Fabra.

TRAMESA DE FORCES ESTRANGERES

Xang-Hai, 6. — Un destacament de 110 soldats britànics sortirà demà amb destinació a Hankow, i divendres vinent ho faran 50 més, que fins aquest dia esllaran disposats per a acudir en cas d'urgència.

Tres-cents mariners japonesos també surten cap a Hankow, per tal de prendre possessions, i esperar nous reforços que seran tramesos immediatament. — Fabra.

A FAVOR DELS PRESONERS SEGRESTATS

Londres, 6. — Es creu que el Foreign Office intervirà a favor dels missioners que es troben presoners dels bandits xinesos. — Fabra.

POLONIA SOBRE EL BÀLTIC

Varsòvia, 6. — El periòdic "Kurier Poranny" publica un article del publicista anglès Augut, el qual, referint-se a la qüestió polonesa a la Bàltica, diu que el port de Gdynia és el símbol de la força del progrés de Polònia.

El pobre llagarret continua dient l'artíficiu — que era abans Gdynia, és avui, gràcies a l'esforç de Polònia, un dels millors ports de la Bàltica, i és actualment objecte d'una denúncia feta per la vila lliure de Dantzig, que protesta contra la competència de la seva veu rival i vol assegurar-se el monopoli del comerç exterior de Polònia.

Aquestes queixes — diu l'artíficiu — haurien d'haver estat formulades fa deu anys, als començaments de la construcció del port, i no ara, puix que aquests quilòmetres de costa polonesa poden ésser considerats únicament com a part d'un conjunt en el qual Gdynia i Dantzig constitueixen únicament dos elements. A través d'aquests 70 quilòmetres es realitza una important part dels canvis aconseguits per Polònia, canvis que han augmentat en aquests darrers deu anys en un cent per cent, mentre que els que s'efectuen per via terrestre, la longitud dels quals és de 4.000 quilòmetres, és quasi el mateix.

Entre la Rússia soviètica per un costat, hermèticament tancada, i Alemanya tancada igualment per a la major part dels articles polonesos, l'eix del canvi polonès s'orienta cap a aquesta sortida marítima.

L'accés de Polònia a la mar és avui quasi el mateix que tenia en el segle X.

Aquest accés fou tret a Polònia per primera vegada durant l'avenc germànic, que el guardà durant 100 anys.

Durant el segle XIV el fou pres per segona vegada per Frederic II, en obtenir el consentiment de Rússia, llavors omnipotent, per a privar a Polònia de tota la Pomerània.

Aquesta esclavitut durà 150 anys, però només serví per a augmentar la tendència de Polònia a recobrar l'accés lliure a la mar.

L'artíficiu acaba dient que voler canviar aquest estat de cosa, i intentar aturar el desenvolupament que va encadenat amb la història polonesa, és preparar, inevitablement, una explosió de la vida nacional, una profunda, que arribaria a ésser fatal per a la pau europea. — Fabra.

UNA NENA MORTA PER UN AUTOMOBIL

Ahir al vespre, al Passeig Nacional, un auto va atropellar la noia de dotze anys Isabel Gallardo Gutiérrez, habitant al carrer de Mar, número 85. Portada al dispensari de la Barceloneta va morir al cap de poca estona d'haver ingressat.

Per ordre del Jutjat de guàrdia el cadàver fou traslladat al Dipòsit judicial.

FERIT EN BARRALLA

En un bar del carrer de Gímbra se suscità una baralla entre Francesc Tell López i Francesc Abella. El primer, amb una ampol·la donà un cop al cap del segon i li produí una greu ferida.

El ferit fou portat a l'Hospital i l'agressor al Jutjat de guàrdia.

VOLCA UN CANIO I RESULTEN UN MORT I QUATRE FERITS

Segons informes rebuts al govern civil, en el quilòmetre dos de la carretera de França, terme de Sant Just Desver, va volcar un canio de la matrícula de Barcelona conduït per Antoni Subirana, i resultaren mort Teodor Folguera i quatre ferits dels restants ocupants.

NO HO OBLIDEU

perquè us interessa

AMB BONS de Companyia Nacional de Crèdit podeu comprar en més de 150 establiments de la nostra ciutat.

AMB BONS de C. N. de C. podeu realitzar un viatge d'osparjo.

BASKET-BALL

El club AIB del Club Femení i d'Esports jugaran a Ripoll

Dimarts, a Ripoll, organitzat per la Junta de Beneficència local i l'Ajuntament de la ciutat, es jugarà un partit de basket-ball femení, que va constituir una doble muntanya brillant a les festes d'aquella ciutat.

Ripoll és dels pocs pobles catalans de certa importància on no es practica gairebé cap esport.

Però en les festes d'aquella ciutat, amb molt bon gust, no s'ha volgut que hi manqués una manifestació esportiva, que ostentés amb les coreografies de dansa, que malauradament encara tant agrada als.

I per a aquesta manifestació d'esports els organitzadors escolliran el que indiscutiblement havia d'agradar més, és a dir, el basket-ball femení.

El partit organitzat a la finca d'Esport, per a les organitzadores d'aquesta manifestació esportiva a Ripoll no dubtaran en invitar els dos equips del Club Femení i d'Esports de la nostra ciutat, guanyadors del primer torneig, i amb una propaganda excel·lentment organitzada aconseguiran celebrar un brillant acte, que va donar l'èxit més brillant dels d'aquella ciutat.

El partit era a benefici de la Junta de Beneficència local, i va proporcionar un bonic ingrés. Així i l'èxit esportiu que va obtenir el partit, ocasionat en diversos moments pel nombre públic que el presenciava, és una prova pal·lès del molt que va plaure l'excel·lent exhibició que en aquestes del Club Femení foren en aquest partit, el més brillantment jugat de tots els que hem vist entre els dos equips finalistes del torneig de l'Esport.

L'equip blanc-blau, al·liberat a la fi de certs elements indisciplinats i ineficaces, elements que demostraven un cert grau de manca de respecte al basket-ball femení, va fer igual que l'equip vermell guanyador, un gran partit, i en ell pal·lès la igualtat de la valua de les seves components, les quals quan adquirien una mica més de conjunt esdevinien tan excel·lents o més que les brillants vencedores, les components de l'equip vermell, que dimarts sumaren una nova victòria a l'emfany aconseguida des de la seva creació.

La partida, com hem dit, corrent, viuent, brillant, de joc emoció, va tenir la virtut d'entusiasmar un nombre públic, poc avant a presenciar lluites esportives, i més les pràctiques i belles lluites esportives de les nostres noies.

El resultat: Zamarreño, Jaumandreu, Sugranyes, Gascó i Guix. A (blanc-blau): P. Juncadella, Al·laba, M. Castelló, R. Juncadella i Mery.

L'equip vermell va resultar vencedor per 11 punts a 4, després del magnífic i brillant partit.

L'alcalde de la ribera vila del Ter i Fresser, el senyor Antoni Palau, tindrà el "mans-off" inicial i en acabar el partit lliurà a les vencedores les magnífiques medalles que l'Ajuntament havia ofert.

Tot plegat, una festa simpatiquíssima, en la qual ens descobrí el públic riplot de gran esportista i a diversos elements com a entusiastes organitzadors que podrien portar a cap brillants manifestacions esportives que, com la celebrada dimarts, descobrís al públic riplot tots els encisos de l'esport.

El riplot, en virtut de la eliminació de certes inutilitats amb pretensions que existien a l'equip A del Club Femení, superes amb remarcable avantatge, varen presenciar el millor partit de basket-ball femení que s'ha jugat d'aquí que les nostres noies el practiquen. Per això cal felicitar els dos equips que tan correctament varen saber jugar el més brillant partit.

El resultat: Zamarreño, Jaumandreu, Sugranyes, Gascó i Guix. A (blanc-blau): P. Juncadella, Al·laba, M. Castelló, R. Juncadella i Mery.

L'equip vermell va resultar vencedor per 11 punts a 4, després del magnífic i brillant partit.

L'alcalde de la ribera vila del Ter i Fresser, el senyor Antoni Palau, tindrà el "mans-off" inicial i en acabar el partit lliurà a les vencedores les magnífiques medalles que l'Ajuntament havia ofert.

Tot plegat, una festa simpatiquíssima, en la qual ens descobrí el públic riplot de gran esportista i a diversos elements com a entusiastes organitzadors que podrien portar a cap brillants manifestacions esportives que, com la celebrada dimarts, descobrís al públic riplot tots els encisos de l'esport.

El riplot, en virtut de la eliminació de certes inutilitats amb pretensions que existien a l'equip A del Club Femení, superes amb remarcable avantatge, varen presenciar el millor partit de basket-ball femení que s'ha jugat d'aquí que les nostres noies el practiquen. Per això cal felicitar els dos equips que tan correctament varen saber jugar el més brillant partit.

El resultat: Zamarreño, Jaumandreu, Sugranyes, Gascó i Guix. A (blanc-blau): P. Juncadella, Al·laba, M. Castelló, R. Juncadella i Mery.

L'equip vermell va resultar vencedor per 11 punts a 4, després del magnífic i brillant partit.

L'alcalde de la ribera vila del Ter i Fresser, el senyor Antoni Palau, tindrà el "mans-off" inicial i en acabar el partit lliurà a les vencedores les magnífiques medalles que l'Ajuntament havia ofert.

Tot plegat, una festa simpatiquíssima, en la qual ens descobrí el públic riplot de gran esportista i a diversos elements com a entusiastes organitzadors que podrien portar a cap brillants manifestacions esportives que, com la celebrada dimarts, descobrís al públic riplot tots els encisos de l'esport.

El riplot, en virtut de la eliminació de certes inutilitats amb pretensions que existien a l'equip A del Club Femení, superes amb remarcable avantatge, varen presenciar el millor partit de basket-ball femení que s'ha jugat d'aquí que les nostres noies el practiquen. Per això cal felicitar els dos equips que tan correctament varen saber jugar el més brillant partit.

El resultat: Zamarreño, Jaumandreu, Sugranyes, Gascó i Guix. A (blanc-blau): P. Juncadella, Al·laba, M. Castelló, R. Juncadella i Mery.

L'equip vermell va resultar vencedor per 11 punts a 4, després del magnífic i brillant partit.

L'alcalde de la ribera vila del Ter i Fresser, el senyor Antoni Palau, tindrà el "mans-off" inicial i en acabar el partit lliurà a les vencedores les magnífiques medalles que l'Ajuntament havia ofert.

Tot plegat, una festa simpatiquíssima, en la qual ens descobrí el públic riplot de gran esportista i a diversos elements com a entusiastes organitzadors que podrien portar a cap brillants manifestacions esportives que, com la celebrada dimarts, descobrís al públic riplot tots els encisos de l'esport.

El riplot, en virtut de la eliminació de certes inutilitats amb pretensions que existien a l'equip A del Club Femení, superes amb remarcable avantatge, varen presenciar el millor partit de basket-ball femení que s'ha jugat d'aquí que les nostres noies el practiquen. Per això cal felicitar els dos equips que tan correctament varen saber jugar el més brillant partit.

El resultat: Zamarreño, Jaumandreu, Sugranyes, Gascó i Guix. A (blanc-blau): P. Juncadella, Al·laba, M. Castelló, R. Juncadella i Mery.

L'Olimpiada Escolar de Darmstadt

Darmstadt, 6. — El partit de rugby corresponent al Torneig de l'Olimpiada universitària, entre Alemanya i Espanya, va acabar amb el resultat desfavorable als espanyols per 47 a 0.

El públic ocasionà l'equip estudiant alemany, que actuà en diverses ocasions millor que el propi equip nacional alemany.

La composició dels equips era: Espanya. — Arrieta, Boy, Tres, quart, Xicota, Sabrás, Pajadas, i Aleu. Mitjos, Mongrell i J. Rigart. Davanters, Pérez, Leque, Pedró, Barbot, Broggi, Torres i Manoloff.

Alemanya. — Arrieta Fischbach. Tres quarts, Calejwa, Botzong i Haxx. Mitjos, Vols i Markus. Davanters, Winderlich, Franke, Lelze, Malg, Fiedel Halff, Gentsch i Lench.

El públic ocasionà l'equip estudiant alemany, que actuà en diverses ocasions millor que el propi equip nacional alemany.

La composició dels equips era: Espanya. — Arrieta, Boy, Tres, quart, Xicota, Sabrás, Pajadas, i Aleu. Mitjos, Mongrell i J. Rigart. Davanters, Pérez, Leque, Pedró, Barbot, Broggi, Torres i Manoloff.

Alemanya. — Arrieta Fischbach. Tres quarts, Calejwa, Botzong i Haxx. Mitjos, Vols i Markus. Davanters, Winderlich, Franke, Lelze, Malg, Fiedel Halff, Gentsch i Lench.

El públic ocasionà l'equip estudiant alemany, que actuà en diverses ocasions millor que el propi equip nacional alemany.

La composició dels equips era: Espanya. — Arrieta, Boy, Tres, quart, Xicota, Sabrás, Pajadas, i Aleu. Mitjos, Mongrell i J. Rigart. Davanters, Pérez, Leque, Pedró, Barbot, Broggi, Torres i Manoloff.

Alemanya. — Arrieta Fischbach. Tres quarts, Calejwa, Botzong i Haxx. Mitjos, Vols i Markus. Davanters, Winderlich, Franke, Lelze, Malg, Fiedel Halff, Gentsch i Lench.

El públic ocasionà l'equip estudiant alemany, que actuà en diverses ocasions millor que el propi equip nacional alemany.

La composició dels equips era: Espanya. — Arrieta, Boy, Tres, quart, Xicota, Sabrás, Pajadas, i Aleu. Mitjos, Mongrell i J. Rigart. Davanters, Pérez, Leque, Pedró, Barbot, Broggi, Torres i Manoloff.

Alemanya. — Arrieta Fischbach. Tres quarts, Calejwa, Botzong i Haxx. Mitjos, Vols i Markus. Davanters, Winderlich, Franke, Lelze, Malg, Fiedel Halff, Gentsch i Lench.

El públic ocasionà l'equip estudiant alemany, que actuà en diverses ocasions millor que el propi equip nacional alemany.

La composició dels equips era: Espanya. — Arrieta, Boy, Tres, quart, Xicota, Sabrás, Pajadas, i Aleu. Mitjos, Mongrell i J. Rigart. Davanters, Pérez, Leque, Pedró, Barbot, Broggi, Torres i Manoloff.

Alemanya. — Arrieta Fischbach. Tres quarts, Calejwa, Botzong i Haxx. Mitjos, Vols i Markus. Davanters, Winderlich, Franke, Lelze, Malg, Fiedel Halff, Gentsch i Lench.

El públic ocasionà l'equip estudiant alemany, que actuà en diverses ocasions millor que el propi equip nacional alemany.

La composició dels equips era: Espanya. — Arrieta, Boy, Tres, quart, Xicota, Sabrás, Pajadas, i Aleu. Mitjos, Mongrell i J. Rigart. Davanters, Pérez, Leque, Pedró, Barbot, Broggi, Torres i Manoloff.

Alemanya. — Arrieta Fischbach. Tres quarts, Calejwa, Botzong i Haxx. Mitjos, Vols i Markus. Davanters, Winderlich, Franke, Lelze, Malg, Fiedel Halff, Gentsch i Lench.

El públic ocasionà l'equip estudiant alemany, que actuà en diverses ocasions millor que el propi equip nacional alemany.

La composició dels equips era: Espanya. — Arrieta, Boy, Tres, quart, Xicota, Sabrás, Pajadas, i Aleu. Mitjos, Mongrell i J. Rigart. Davanters, Pérez, Leque, Pedró, Barbot, Broggi, Torres i Manoloff.

Alemanya. — Arrieta Fischbach. Tres quarts, Calejwa, Botzong i Haxx. Mitjos, Vols i Markus. Davanters, Winderlich, Franke, Lelze, Malg, Fiedel Halff, Gentsch i Lench.

El públic ocasionà l'equip estudiant alemany, que actuà en diverses ocasions millor que el propi equip nacional alemany.

La composició dels equips era: Espanya. — Arrieta, Boy, Tres, quart, Xicota, Sabrás, Pajadas, i Aleu. Mitjos, Mongrell i J. Rigart. Davanters, Pérez, Leque, Pedró, Barbot, Broggi, Torres i Manoloff.

Alemanya. — Arrieta Fischbach. Tres quarts, Calejwa, Botzong i Haxx. Mitjos, Vols i Markus. Davanters, Winderlich, Franke, Lelze, Malg, Fiedel Halff, Gentsch i Lench.

El públic ocasionà l'equip estudiant alemany, que actuà en diverses ocasions millor que el propi equip nacional alemany.

La composició dels equips era: Espanya. — Arrieta, Boy, Tres, quart, Xicota, Sabrás, Pajadas, i Aleu. Mitjos, Mongrell i J. Rigart. Davanters, Pérez, Leque, Pedró, Barbot, Broggi, Torres i Manoloff.

Alemanya. — Arrieta Fischbach. Tres quarts, Calejwa, Botzong i Haxx. Mitjos, Vols i Markus. Davanters, Winderlich, Franke, Lelze, Malg, Fiedel Halff, Gentsch i Lench.

El públic ocasionà l'equip estudiant alemany, que actuà en diverses ocasions millor que el propi equip nacional alemany.

La composició dels equips era: Espanya. — Arrieta, Boy, Tres, quart, Xicota, Sabrás, Pajadas, i Aleu. Mitjos, Mongrell i J. Rigart. Davanters, Pérez, Leque, Pedró, Barbot, Broggi, Torres i Manoloff.

Alemanya. — Arrieta Fischbach. Tres quarts, Calejwa, Botzong i Haxx. Mitjos, Vols i Markus. Davanters, Winderlich, Franke, Lelze, Malg, Fiedel Halff, Gentsch i Lench.

LA U. V. E. ACTUA

En la reunió que dimarts va celebrar la Comissió Esportiva i el Comitè directiu de la U. V. E. s'examínaren diverses incidències ocorregudes en les carreres efectuades darrerament, sobre les quals es prengueren els acords d'aplicar sancions als següents corredors:

A Adolf Espinosa i Enari Colom, cents pessetes a cada un.

A Jacint Turdano, 25 pessetes.

A Josep Campa, 50 pessetes.

A Jesús García, Joan B. Vallejo, Eduard Ruiz i Urbà San Pedro, de Longrony, 50 pessetes cada un.

A Julià Espanyol, 50 pessetes.

A Agustí Prats Gili i Agapit Blanco Torres, 50 pessetes.

ESPECTACLES TAURINS AL VELODROM DEL REUS DEPORTIU

Assabentada la Comissió Esportiva que al Velòdrom de l'Agrupació Ciclista Reus Deportiu s'havia portat a cap novament espectacles de coreografies de braus, amb l'agraïment que una de les darreres reunions de ciclisme s'efectuà quan s'estava muntant la plaça de braus, trobant-se per tant la pista en condicions perilloses per als corredors, s'acordà amonestar l'esmentada entitat, significativament que en cas d'una nova reincidència d'utilització del Velòdrom per a espectacles com el que queda esmentat, serien desautoritzades les reunions de carreres que s'hi verificassin.

Novament retarda la Comissió Esportiva de la Unió Velocipedica Espanyola l'obligació que els corredors i entrenadors tenen de proporcionar en temps oportú de la llicència de la U. V. E. i d'informar-se degudament, i hom exigirà la seva presentació al els reglaments de la carrera en què hagin de participar han meregut l'aprovació de la dita Comissió Esportiva.

LA LLUITA ENTRE EL "STAYERS" FERRER, SENON, LLORENC I ESPANYOL PROMET ÉSSER DISPUTADA

A mesura que s'acosta el moment de la gran lluita que aquesta nit ha de tenir lloc al Velòdrom de Sans, l'expectació és més gran.

En els entrenaments efectuats aquests dies s'ha pogut apreciar l'excel·lent estat de forma dels quatre homes que han de disputar el Critèrium Nacional de Stayers.

Particularment els campions d'Espanya Josep Gibril Ferrer i Julià Espanyol, han posat de manifest llurs qualitats formidables i un desig extraordinari d'adjudicar-se la victòria. Tots dos marxaven com mai no els hem vist, i en conseqüència el límit de velocitat que permetien els perills de la pista s'aconseguien en diverses ocasions.

Llorenç i Senon, en aquestes circumstàncies, es trobaven davant dos "stayers" que sino tan sols complien amb els títols màxims sino que es troben en un moment feliç.

La partida sembla difícil, i no és tal.

Aquests podran lluitar amb l'avantatge que suposa perdre poc per a guanyar molt, ja que el públic reserva les seves preferències per als que en el moment de la lluita ho aprofiten tot per tal d'aconseguir la victòria, donant emoció a la carrera.

El Critèrium Nacional de Stayers comprendrà quatre mànigues de vint quilòmetres, mesura que permet les grans velocitats sense que regularment es produïssi l'esgotament dels corredors.

El entrenadors aeran: Rubio, per a Ferrer; Saura, per a Espanyol; Tresserras, per a Llorenç; i Penya, per a Senon.

La classificació de la carrera es farà per punts.

En cas d'empat es classificarà per les distàncies que al final de cada mànega s'observin.

Per a la semifinial del Torneig Interclubs, el C. C. Hostafranca ha designat el següent equip: Vich, Mateo, Doménech, Caffo, Llorca.

El C. C. Sant Martí, els següents: Costa, Aubalet, Mostajo, Blanco i Puigdomènech.

L'ordre del programa serà el següent:

Primer. Carreres de persegució a la italiana (C. C. Sant Martí - C. C. Hostafranca). Cinc homes per equip, eliminant-se el que passi a primer lloc en cada volta.

Segon. Carreres de velocitat. Primera mànega, a dues voltes (C. C. Sant Martí - C. C. Hostafranca).

Tercer. Primera mànega del match de mig fons (Vint quilòmetres).

Quart. Carreres de persegució a la italiana (C. C. Sant Martí - C. C. Hostafranca).

Quin. Carreres de velocitat. Primera mànega, a dues voltes (C. C. Sant Martí - C. C. Hostafranca).

Sexta. Carreres de velocitat. Segona mànega, a dues voltes (C. C. Sant Martí - C. C. Hostafranca).

Sèptima. Carreres de velocitat. Tercera mànega, a dues voltes (C. C. Sant Martí - C. C. Hostafranca).

LA U. V. E. ACTUA

En la reunió que dimarts va celebrar la Comissió Esportiva i el Comitè directiu de la U. V. E. s'examínaren diverses incidències ocorregudes en les carreres efectuades darrerament, sobre les quals es prengueren els acords d'aplicar sancions als següents corredors:

A Adolf Espinosa i Enari Colom, cents pessetes a cada un.

A Jacint Turdano, 25 pessetes.

A Josep Campa, 50 pessetes.

A Jesús García, Joan B. Vallejo, Eduard Ruiz i Urbà San Pedro, de Longrony, 50 pessetes cada un.

A Julià Espanyol, 50 pessetes.

A Agustí Prats Gili i Agapit Blanco Torres, 50 pessetes.

ESPECTACLES TAURINS AL VELODROM DEL REUS DEPORTIU

Assabentada la Comissió Esportiva que al Velòdrom de l'Agrupació Ciclista Reus Deportiu s'havia portat a cap novament espectacles de coreografies de braus, amb l'agraïment que una de les darreres reunions de ciclisme s'efectuà quan s'estava muntant la plaça de braus, trobant-se per tant la pista en condicions perilloses per als corredors, s'acordà amonestar l'esmentada entitat, significativament que en cas d'una nova reincidència d'utilització del Velòdrom per a espectacles com el que queda esmentat, serien desautoritzades les reunions de carreres que s'hi verificassin.

Novament retarda la Comissió Esportiva de la Unió Velocipedica Espanyola l'obligació que els corredors i entrenadors tenen de proporcionar en temps oportú de la llicència de la U. V. E. i d'informar-se degudament, i hom exigirà la seva presentació al els reglaments de la carrera en què hagin de participar han meregut l'aprovació de la dita Comissió Esportiva.

LA LLUITA ENTRE EL "STAYERS" FERRER, SENON, LLORENC I ESPANYOL PROMET ÉSSER DISPUTADA

A mesura que s'acosta el moment de la gran lluita que aquesta nit ha de tenir lloc al Velòdrom de Sans, l'expectació és més gran.

En els entrenaments efectuats aquests dies s'ha pogut apreciar l'excel·lent estat de forma dels quatre homes que han de disputar el Critèrium Nacional de Stayers.

Particularment els campions d'Espanya Josep Gibril Ferrer i Julià Espanyol, han posat de manifest llurs qualitats formidables i un desig extraordinari d'adjudicar-se la victòria. Tots dos marxaven com mai no els hem vist, i en conseqüència el límit de velocitat que permetien els perills de la pista s'aconseguien en diverses ocasions.

Llorenç i Senon, en aquestes circumstàncies, es trobaven davant dos "stayers" que sino tan sols complien amb els títols màxims sino que es troben en un moment feliç.

La partida sembla difícil, i no és tal.

Aquests podran lluitar amb l'avantatge que suposa perdre poc per a guanyar molt, ja que el públic reserva les seves preferències per als que en el moment de la lluita ho aprofiten tot per tal d'aconseguir la victòria, donant emoció a la carrera.

El Critèrium Nacional de Stayers comprendrà quatre mànigues de vint quilòmetres, mesura que permet les grans velocitats sense que regularment es produïssi l'esgotament dels corredors.

El entrenadors aeran: Rubio, per a Ferrer; Saura, per a Espanyol; Tresserras, per a Llorenç; i Penya, per a Senon.

La classificació de la carrera es farà per punts.

En cas d'empat es classificarà per les distàncies que al final de cada mànega s'observin.

Per a la semifinial del Torneig Interclubs, el C. C. Hostafranca ha designat el següent equip: Vich, Mateo, Doménech, Caffo, Llorca.

El C. C. Sant Martí, els següents: Costa, Aubalet, Mostajo, Blanco i Puigdomènech.

L'ordre del programa serà el següent:

Primer. Carreres de persegució a la italiana (C. C. Sant Martí - C. C. Hostafranca). Cinc homes per equip, eliminant-se el que passi a primer lloc en cada volta.

Segon. Carreres de velocitat. Primera mànega, a dues voltes (C. C. Sant Martí - C. C. Hostafranca).

Tercer. Primera mànega del match de mig fons (Vint quilòmetres).

Quart. Carreres de persegució a la italiana (C. C. Sant Martí - C. C. Hostafranca).

Quin. Carreres de velocitat. Primera mànega, a dues voltes (C. C. Sant Martí - C. C. Hostafranca).

Sexta. Carreres de velocitat. Segona mànega, a dues voltes (C. C. Sant Martí - C. C. Hostafranca).

Sèptima. Carreres de velocitat. Tercera mànega, a dues voltes (C. C. Sant Martí - C. C. Hostafranca).

LA U. V. E. ACTUA

En la reunió que dimarts va celebrar la Comissió Esportiva i el Comitè directiu de la U. V. E. s'examínaren diverses incidències ocorregudes en les carreres efectuades darrerament, sobre les quals es prengueren els acords d'aplicar sancions als següents corredors:

A Adolf Espinosa i Enari Colom, cents pessetes a cada un.

A Jacint Turdano, 25 pessetes.

A Josep Campa, 50 pessetes.

A Jesús García, Joan B. Vallejo, Eduard Ruiz i Urbà San Pedro, de Longrony, 50 pessetes cada un.

A Julià Espanyol, 50 pessetes.

A Agustí Prats Gili i Agapit Blanco Torres, 50 pessetes.

ESPECTACLES TAURINS AL VELODROM DEL REUS DEPORTIU

Assabentada la Comissió Esportiva que al Velòdrom de l'Agrupació Ciclista Reus Deportiu s'havia portat a cap novament espectacles de coreografies de braus, amb l'agraïment que una de les darreres reunions de ciclisme s'efectuà quan s'estava muntant la plaça de braus, trobant-se per tant la pista en condicions perilloses per als corredors, s'acordà amonestar l'esmentada entitat, significativament que en cas d'una nova reincidència d'utilització del Velòdrom per a espectacles com el que queda esmentat, serien desautoritzades les reunions de carreres que s'hi verificassin.

Novament retarda la Comissió Esportiva de la Unió Velocipedica Espanyola l'obligació que els corredors i entrenadors tenen de proporcionar en temps oportú de la llicència de la U. V. E. i d'informar-se degudament, i hom exigirà la seva presentació al els reglaments de la carrera en què hagin de participar han meregut l'aprovació de la dita Comissió Esportiva.

LA LLUITA ENTRE EL "STAYERS" FERRER, SENON, LLORENC I ESPANYOL PROMET ÉSSER DISPUTADA

A mesura que s'acosta el moment de la gran lluita que aquesta nit ha de tenir lloc al Velòdrom de Sans, l'expectació és més gran.

En els entrenaments efectuats aquests dies s'ha pogut apreciar l'excel·lent estat de forma dels quatre homes que han de disputar el Critèrium Nacional de Stayers.

Particularment els campions d'Espanya Josep Gibril Ferrer i Julià Espanyol, han posat de manifest llurs qualitats formidables i un desig extraordinari d'adjudicar-se la victòria. Tots dos marxaven com mai no els hem vist, i en conseqüència el límit de velocitat que permetien els perills de la pista s'aconseguien en diverses ocasions.

Llorenç i Senon, en aquestes circumstàncies, es trobaven davant dos "stayers" que sino tan sols complien amb els títols màxims sino que es troben en un moment feliç.

La partida sembla difícil, i no és tal.

Aquests podran lluitar amb l'avantatge que suposa perdre poc per a guanyar molt, ja que el públic reserva les seves preferències per als que en el moment de la lluita ho aprofiten tot per tal d'aconseguir la victòria, donant emoció a la carrera.

El Critèrium Nacional de Stayers comprendrà quatre mànigues de vint quilòmetres, mesura que permet les grans velocitats sense que regularment es produïssi l'esgotament dels corredors.

El entrenadors aeran: Rubio, per a Ferrer; Saura, per a Espanyol; Tresserras, per a Llorenç; i Penya, per a Senon.

La classificació de la carrera es farà per punts.

En cas d'empat es classificarà per les distàncies que al final de cada mànega s'observin.

Per a la semifinial del Torneig Interclubs, el C. C. Hostafranca ha designat el següent equip: Vich, Mateo, Doménech, Caffo, Llorca.

El C. C. Sant Martí, els següents: Costa, Aubalet, Mostajo, Blanco i Puigdomènech.

L'ordre del programa serà el següent:

Primer. Carreres de persegució a la italiana (C. C. Sant Martí - C. C. Hostafranca). Cinc homes per equip, eliminant-se el que passi a primer lloc en cada volta.

ESCAQUES INTERNACIONALS

TORNEIG INTERNACIONAL PER EQUIPS D'AMBURG 1939

Donem aquí la classificació de les nacions participants. Pel que es pot comprovar en la puntuació, per altra banda, pel que una gran part dels participants a la prova, la qual ha estat fer perdre a Espanya algun lloc més endavant de la classificació. El fet ha estat que Islàndia anava classificada quarta, i en dues rondes marca set punts, i sobretot Lituània perdé per quatre a cap d'una manera força significativa, puix que tenint assegurats el catorzè lloc, permetia d'avançar Islàndia per sobre d'Espanya.

Hom es fa un comentari d'estranyesa davant d'un fet així, puix que no s'acabava mai amb el que de nobles i cavallerosos tenen els escacs.

Donem també la puntuació de cadascun dels participants nacionals en la prova per rondes.

Nosaltres creiem que no és hora de fer objectes de crítica la puntuació que els jugadors podrien haver obtingut, sinó molt al contrari, puix que és amb l'esforç de tots que s'ha obtingut el que tots desitjaven, que era l'altrenyament de la cosa.

Després de tot, també s'ha de tenir en compte que cada jugador ha fet el seu torneig, puix que no hi ha comparació possible: perquè tots han jugat amb jugadors diferents.

No obstant, hom ha d'observar que hi ha jugador que no ha guanyat cap partida i col·loca amb un resultat anàleg del dels torneigs anteriors. Nosaltres, amb tota la simpatia que ens mereix i amb tot el respecte, creiem que ja és arribada l'hora que el mateix conegui que una retirada a temps té molt d'honra i mai s'exonerarà a tastar el ridícul, ensens que deïxarà així pas als altres.

L'actuació de Lafora ens supereix el comentari de creure que ha fet el paper que podrien haver fet d'altres de jugadors espanyols, al que no ha succeït fins la seva actuació, perquè hom ha de recordar la baixa anàlisi del seu joc en el Torneig nacional de l'Euroció.

Nosaltres li restem agraïts de la seva animosa cooperació prestada a l'equip.

La puntuació total ha estat la següent:

Primer, Polònia, 28 1/2 punts; segon, Honaria, 27; tercer, Alemanya, 21 1/2; quart, França, 21; cinquè, Txecoslovàquia, 20 1/2; sisè, Estats Units, 20; setè, Holanda, 19; vuitè, Anglaterra, 18 1/2; novè, Suïça, 18; dècim, Lituània, 17; dinavés, 16; França, 15 1/2; 17, Lituània, 15; 18, França, 14; 19, Polònia, 13; 20, Rússia, 12.

Per rondes l'actuació dels jugadors ha estat així:

Primera ronda
Espanya-Romània: Juvenen Marin, Soler i Ribera; perdien el primer i el darrer, i fa taules Soler. Total, mig punt.

Segona ronda
Contra Suïça: Juvenen els tres maten com en la ronda anterior: Marin i Soler, taules; Ribera, perd. Total, un punt.

Tercera ronda
Contra Alemanya: Marin, taules; Soler, taules; Ribera, perd; Lafora, taules. Total, un punt i mig.

Quarta ronda
Contra Noruega: Marin, taules; Soler, perd; Ribera, guanya, i Lafora, perd. Total, un punt i mig.

Cinquena ronda
Contra Holanda: Tots perden menys Soler que guanya. Total, un punt.

Sisena ronda
Contra Àustria: Marin, perd; Soler i Ribera, taules; Lafora, guanya. Total, 2 punts.

Setena ronda
Contra Dinamarca: Tots fan taules, llevat de Ribera, que perd. Total, un punt i mig.

Vuitena ronda
Contra Anglaterra: (Primer dia que juga Golmayo i descansa Soler). Tots perden, llevat de Ribera, que fa taules. Total, mig punt.

Novena ronda
Contra Txecoslovàquia: Golmayo i Soler, taules, i Ribera i Lafora, perden. Total, un punt.

Dècima ronda
Contra França (descansa Ribera): Tots perden, llevat de Soler, que guanya. Total, un punt.

Onzena ronda
Contra Islàndia: Golmayo i Soler, guanyen, i Ribera i Lafora, taules. Total, 3 punts.

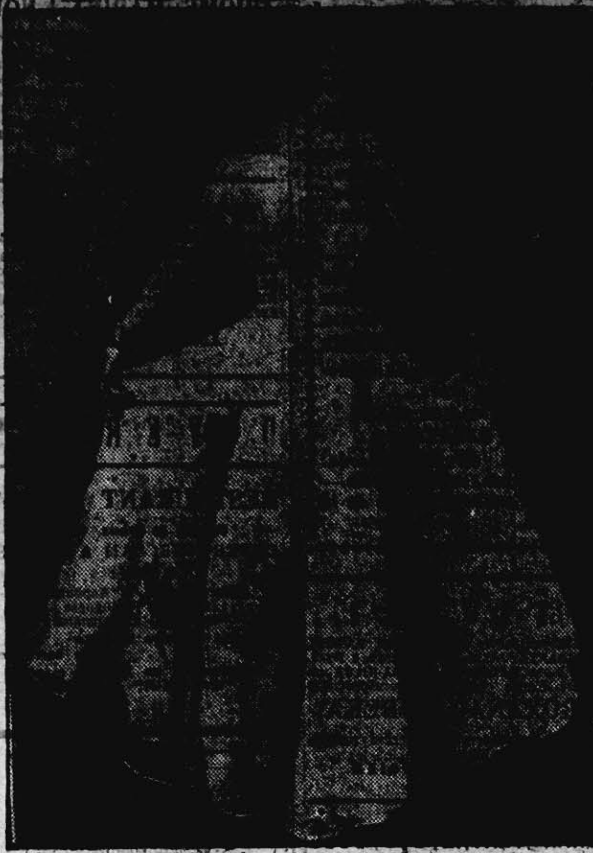
Dotzena ronda
Contra Finlàndia: Guanya Soler, fan taules Golmayo i Ribera, i perd Marin. Total, 2 punts.

Tretzena ronda
Contra Hongria (descansa Lafora): Perd tot l'equip.

Quinzena ronda
Contra Polònia (descansa Ribera): Perd, també, tot l'equip.

Seisena ronda
Contra Lituània: Guanyen Golmayo, Soler i Ribera, i perd Lafora. Total, 3 punts.

Setzena ronda
Contra Letònia: Golmayo i Ribera, taules; Marin i Soler, perden. Total, un punt.

Sally Kates porta aquest vestit de nit sense esquena. Ha d'agradar-li blanc fosc de tota la vida.

LA MODA EN BLANC I NEGRE

LES UNGLS LLARGUES I EL CINEMA CONOM

Seguirà a la mort de la moda dels cabells curts i l'aparició de la moda de les unglles curtes?

Les unglles llargues, i contretot les unglles vermelles, que semblen llargues, són unglles de dona colosa. El lleure, com a professió, ja no és moda en lloc del món per a la dona, com

ho era abans. Per què, doncs, moltes dones es guien d'ungles llargues i dispareixen unglles? Els intèl·ligents manutins s'assabenten de les unglles llargues i les unglles curtes, perquè es veuen que no es dediquen a professions manuales. Aquestes unglles, avui dia, ja no són considerades deshonorables, sinó al contrari. Les unglles, per a les dones, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció.

No és que hi hagi cap política concreta, sinó que el fet de les unglles llargues, però les unglles curtes, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció.

La moda de les unglles llargues, però les unglles curtes, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció.

La moda de les unglles llargues, però les unglles curtes, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció.

La moda de les unglles llargues, però les unglles curtes, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció.

La moda de les unglles llargues, però les unglles curtes, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció.

La moda de les unglles llargues, però les unglles curtes, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció.

La moda de les unglles llargues, però les unglles curtes, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció.

La moda de les unglles llargues, però les unglles curtes, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció.

La moda de les unglles llargues, però les unglles curtes, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció.

La moda de les unglles llargues, però les unglles curtes, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció.

La moda de les unglles llargues, però les unglles curtes, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció.

La moda de les unglles llargues, però les unglles curtes, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció.

La moda de les unglles llargues, però les unglles curtes, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció.

La moda de les unglles llargues, però les unglles curtes, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció. Les unglles llargues, en particular, són un símbol de poder i de distinció.

Consultiu de Radio
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

HOPE SINGLAI...
Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Catalunya

Fets diversos

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

Consultiu de Radio...
ARXIU MAS...
JAMES CLAREN...
M. RIGOLA...
R. CAMPANYA...
JOAN CASANOVES...
L'EMISSOR DE L'UNION RADIO...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...
RADIO ASSOCIACIO...
UNION RADIO BARCELONA...
PROGRAMES PER A AVUI...

